

МѢСЯЦЪ МАРТА, БѢЗЪ ЭКЪ-НЪ ДЕНЬ.

ДЕНЬ СЛУЖБЫ, СЪННІАДЪ,
ІВАНІСТЪ, МАРТА И ЖИТІЕ
ПРІБНАГО ІЛЕДІА,
ЧЛЕНКА БЖІА.

1* приређено превасходно према тексту из издања „*Миня март, часть вторая*“, стр. [33-51](#): Издательский Совет РПЦ, Москва 2002. г. (тзв. „*Руски зелени минеји*“), уз коришћење и ранијег текста „*Служба Алексею, человеку Божию*“, издање: Печатный двор, Москва [1671/1674. г.]; пренесено из тзв. грађанског у цсл. фонт, и подвргнуто минималној граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције црквенословенског језика) и другој редакцији.

Прѣвѣлѣ ѿсѣ на многое время, прѣбне, * прѣдѣ вратѣ ѿтнѣхъ твоѣхъ родѣтелей невѣдомѣ, * рѣгѣюцѣмѣ тебѣ твоѣмъ ѿтрокѣмъ, * ты же хрѣта радѣ всѣ из радостѣю до кончѣны твоѣѣ прѣтерпѣлѣ ѿсѣ. * тѣмъ же ѿ бжѣтвенный глѣсѣ свѣше въ црѣкви тебѣ ѿгласѣ * ѿ славно тѣ всѣмъ показѣ, * бжѣтвеннаѣ чѣдѣѣ точѣца. * мы же, мѣлимъ тѣ, прѣбне ѡлежѣе, * молѣ ѿпѣтѣмъ всѣмъ, * ѡбѣѣю пѣмѣть твоѣ почѣтѣюцѣмъ.

И нынѣ, бжѣченѣ, глѣсѣ тѣмъ же:

Никѣтѣ же, прѣтекаѣмъ къ тебѣ, * посѣрамленѣ ѿ тебѣ ѿсѣхѣдѣтѣ, * прѣчѣтѣмъ бжѣ дѣѣ, * но прѣсѣтѣмъ блѣтѣ * ѿ прѣемлетѣ дарѣванѣе къ полѣзномъ прѣшѣнѣю.

На стѣхѣвнѣ: стѣхѣры, глѣсѣ ѿ.

Пѣ: Дѣме ѿвѣрѣдовѣ:

Дѣмъ ѿ жѣлѣце * дѣха прѣсѣтѣмъ, * прѣмѣдрѣ ѡлежѣе, бѣлѣ ѿсѣ. * тѣмъ же ѿ насѣ дѣмы тѣѣ ѿдѣлѣмъ, * стѣѣю твоѣ пѣмѣть почѣтѣюцѣхъ.

Стѣхѣ: ѿтнѣ прѣдѣ гѣмъ * смѣртѣ прѣбнѣхъ ѿгѣ.*2

Жѣтѣ твоѣ, ѡакѣ ѿнѣце, * ѿцѣ вѣрнѣхъ ѡблѣстѣѣетѣ, * зарѣ блѣтѣ ѿспѣѣюще, * ѿмѣ же ѿ насѣ, грѣшнѣхъ, ѡзарѣ, * всѣѣтнѣю твоѣ пѣмѣть почѣтѣюцѣхъ.

Стѣхѣ: Бжѣенѣ мѣжѣ, бѣѣмъ гѣѣ, * въ зѣповѣдѣхъ ѿгѣ вѣсѣѣетѣ ѿгѣѣ.*3

Не прѣсѣтѣмъ, молѣмъ, ѡлежѣе, * ѿ правѣвѣрнѣхъ, * ѡже дѣхѣвнѣмъ своѣмъ жѣтѣемъ прѣсѣѣѣѣшѣ: * да вѣн ѿтнѣѣ ѡуспѣнѣе твоѣ, * вѣсѣлѣѣѣмъ, почѣтѣемъ.

Слѣѣѣ, ѿ нынѣ, бжѣченѣ, глѣсѣ тѣмъ же:

Рѣдѣѣмъ, ѡже радѣстѣ * мѣрѣ прѣѣмѣшѣмъ, * ѿ ѡутолѣвшѣмъ пѣѣѣлѣ, * дѣѣ, прѣмѣтѣрнѣю, * хрѣта жѣзнѣѣѣѣѣ рѣждѣшѣ.

Трѣпѣрь, глѣсѣ ѿ [Зрѣ на вѣлѣѣѣѣѣ вѣѣѣрнѣ].

* Пс. 115,6.

* Пс. 111,1.

Глава, ѡ нынѣ, бѣорченз, глазз тѣйже.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

Поѣмз: Блжѣнз мѣжз: ѡ-нъ антѣфѣнз.

На Гдѣ, вѣзвѣхз: стѣхѣры, на ѡ, глазз ѡ.

Пѣ: Всехвалѣнѣи мѣчѣнѣи:

Члѣтка тѣа познѣхомз бжѣа * звѣнѣмз же ѡ вѣщѣю: *
Добродѣтельни бо проѣлѣз ѣсѣ, * ницѣтѣ безмѣрѣнѣю, * ѡ
тѣснотѣ на землѣ стѣжѣвз, * ѡ чѣдѣсѣ вѣрныѣ оѣвѣрѣвз. * тѣмже
молѣсѣ, * даровѣти дѣшѣмз нѣшымз * мѣрз ѡ вѣлѣю мѣтѣ.

Желѣнѣмз ѡрошѣющымз плѣтѣ, * пѣхѣти пѣлѣцыѣ * оѣгѣсѣлѣ
ѣсѣ, алеѣе: * чертѣгомз чертѣгз блѣгѣсѣтѣнѣ ѡзмѣнѣлѣз ѣсѣ, *
слѣдѣсѣтѣ же тѣлѣсѣнѣю * бжѣтѣвѣнымз ѣгѣльскымз подѣбѣемз. * сѣ нѣмѣже
молѣсѣ, * даровѣти дѣшѣмз нѣшымз * мѣрз ѡ вѣлѣю мѣтѣ.

Пребывѣлѣз ѣсѣ невѣдомз, мѣдре, * предз вратѣ ѡскорбѣлѣмѣ *
ѣщѣенѣныхз родѣтелѣй тѣоѣхз, * рѣгѣющымѣ тѣбѣ тѣоѣмз
ѣтрокѣмз, * на вѣремѣи дѣлзѣ: * оѣмерз же, ѣвѣлѣсѣ ѣсѣ чѣдѣсѣ, * ѣже
сѣвершѣлѣз ѣсѣ, * ѡцѣлѣлѣ недѣги, * ѡ ѡгонѣлѣ лѣкѣвѣствѣа дѣхѣ.

Дѣомз ѣцѣа ѡ мѣре, * кѣ сѣмз же ѡвѣрѣчѣнѣцѣ, * богѣтѣсѣтѣво ѡ слѣвѣ, *
ѡ вѣдѣтѣ всѣ ѡстѣвѣлѣз ѣсѣ, * ѡ на нѣтѣлѣннаѣ ѣнаѣ прѣстѣрѣлѣсѣ:
* сѣгѣ рѣдѣ хрѣтѣсѣз тѣоѣ, члѣтѣколѣбѣеѣз, * бѣольшымѣи тѣбѣ даровѣнѣи
ѡбогѣтѣи ѡ чѣдѣсѣи почѣтѣ, * ѣгѣже молѣ даровѣти дѣшѣмз нѣшымз *
мѣрз ѡ вѣлѣю мѣтѣ.

Ѣны стѣхѣры, глазз ѣ.

Пѣ: Всѣ ѡложѣвшѣ:

На тѣворѣа тѣоѣгѣ оѣповѣнѣе возложѣвз, * прѣбѣне ѣѣе алеѣе, *
ѡсамѣвѣольнѣю ницѣтѣ пѣче богѣтѣсѣтѣва тѣлѣннаѣго возлюбѣлѣз ѣсѣ, *
ѡ вѣлѣнемѣ стѣранѣствѣю подѣбѣсѣ, * гѣрѣа ѣдѣсѣа дѣстѣглѣз ѣсѣ, * ѡдѣже
ѡкѣною бѣгомѣре ѣвлѣнѣз бѣлѣз ѣсѣ, * не оѣтѣнѣсѣ, ѣкѣ гѣрѣз, вѣрхѣ горѣ
ѣтолѣ, добродѣтель тѣоѣ, * но прѣслѣвѣнѣ возѣлѣ сѣлою бжѣею, * ѣгѣже
молѣ сѣстѣсѣа дѣшѣмз нѣшымз.

[Дѣѣжды.]

Хрѣтово странствіе возлюбивъ, * славы члвческа бѣга, * ѣдѣсѣ ѡставилъ єси, * хотѣвшъ же тебѣ ѣдти въ тѣрсы килікійскѣа, * ѡдѡмъ бѣимъ корабль вѣтромъ вѣрнымъ * ко ѡчествѣ твоемѹ возвратисѣа. * тѣмже и рѣкаъ єси: * да не бѣдѣ тѣмъ же иномѹ никомѹже, * но въ домъ ѡца моего ѣдъ и тѣ бѣдѣ незнаемъ, * и тамъ мнѡга лѣта пребывааъ єси, * нищетѣ терпѣа и догады хрѣта ради, * ѣгоже молѣ спсѣтисѣа дѡшамъ нашимъ.

Брегѡ себе превѣдѣвъ, * ѡ ѣности бѣови возложисѣа єси, * и всѣа плѡти желѣнѣа и мѣра краѣна ѡстава, прѣбне, * ѣзволѣаъ єси нищетѣ, пѣче богѣтствѣа тлѣнныхъ, * и ѣченъ быти, пѣче неже ѣмѣти * маловременнѡу грѣхѣа сладоствѣ, * єѣа же претерпѣаъ єси, * ѡче ѣлежѣе достѡчѣднѣ, * ѡкрѣплающѣа тѣа гѣа, * ѣгоже молѣ спсѣтисѣа дѡшамъ нашимъ.

Глава, глаголющая:

Тѣхое твоѣ, ѡче, и молчаливое, * безслобное и кроткое житіе * возлюбивъ, хрѣтосъ бѣа, * превѣженне ѣлежѣе, * ѣвилъ тѣа єсть свѣтѣильника всемѹ мѣру, * єѣающѣа пѣче єлнца: * ѣбо сожѣтельницѣа и богѣтство временное, * ѣакъ прѣхъ, вѣмѣнѣаъ єси, * въ домѣ ѡчи незнаемъ, * єдинаго желѣа, любѣмаго твоеѡу хрѣта. * но помѣни твоеѡу рабѣи * ѡу прѣтѡла всецѣрѣа, хрѣта бѣа нашего, * прѣбне ѡче, * не прѣстѣи молѣсѣа за рабѣи твоѣа.*4

И нынѣ, бѣорѣченъ, глаголющая тѡйже:

Прѣйде єѣнь законнаа, * блѣти пришедши: * ѣакоже бо кѣпинѣа не сгарѣше, ѡпалѣма: * тѣакъ дѣа родилѣа єси, * и дѣа превѣла єси. * вѣмѣстѣа столпѣа ѡгненнаго, * прѣвное возѣа єлнце: * вѣмѣстѣа мѡѣеа, хрѣтосъ, * спсѣніе дѡшѣа нашихъ.

* у другомъ текстѣ оваѣ деѡ дат делимично другачіе: свѣрѣтъ бо и ... и въ домѣ ѡчи незнаемъ нищѣтѣствована єси, * єдинаго желѣа, любѣмаго тѣи хрѣта. * ѣгоже прѣтѡла предѣтѡла, и свѣтѡмъ славы ѡслаждаа, прѣбне ѡче, * не прѣстѣи молѣтисѣа ѡ чѣлѣщихъ єѣѡу пѣмѣтъ твоеѡу.

[ѿце не поѣши вѣѣнїа: ѿ нынѣ, вѣѣченз, гл҃асз а҃.

Пѣ: Всехвѣльнїи мѣч҃еницы:

Недѣговавшю, пресѣаа, * люте дѣшю мою * стѣтѣми лѣкавыми
нїсцѣли, * ѿже цѣлїтелѣ и сп҃са * всѣхъ хр҃та рѣждаша, * всѣхъ
ѿзю * нїсцѣлїваго оу҃а звлєннаго * дїавольскимъ сломыслїемъ * и смѣрти
насз нзмѣншаго.

Или: кр҃теѣѣченз:

Своего а҃гнца * а҃гница и непорѣчнаѣ вѣща * на кр҃теѣ ѿкѣ
вѣдѣвши, * зрака не имѣща, ниже добрѣты, * оу҃вы мнѣ,
рыдающїи, гл҃голаше: * гдѣ добрѣта твоѣ зѣнде, сладчайшїи; * гдѣ
бл҃голѣпїе; * гдѣ вѣтъ влїстающаѣ оу҃раза твоего, * сн҃е мой
любѣзнейшїи;]

Входз. Прокїменз дне. Чт҃енїа ѿ.

Премїрости солѣмѣни чт҃енїе [глава ѿ].

Мрѣныхъ дѣшы вѣ рѣцѣ вѣѣей, и не прикѣснетѣ ѿхъ мѣка.
Непцѣвѣни бѣша во ѡчесѣхъ бездѣмныхъ оу҃мрѣти, и вѣѣнїсѣ
ѡсловлѣнїе нїхѣдз ѿхъ, и ѣже ѡ насз шѣствїе сокрѣшѣнїе: ѡнї
же сѣтъ вѣ мїрѣ. Ибо предз лицѣмъ чл҃вѣческимъ а҃ще и мѣкѣ прїимѣтъ,
оу҃повѣнїе ѿхъ безсмѣртїѣ нїсполнено: и вѣмѣлѣ накарзани бѣвшѣ, вѣлїкїми
бл҃годѣтельствѣвани вѣдѣтъ, ѿкѣ вѣхъ нїкѣсїи а҃ и ѡвѣѣте ѿхъ достѣнны
сѣѣѣ: ѿкѣ злѣто вѣ горнїлѣ, нїкѣсїи ѿхъ, и ѿкѣ всеплѣдїе жѣртвенное,
прїѣтъ а҃. И во вѣмѣ посѣѣнїѣ ѿхъ возсїѣютъ, и ѿкѣ нїкры по
стѣблїю, потѣкѣтъ: сѣдѣтъ ѿзѣкѣмъ, и ѡвладѣютъ людѣми, и воцрѣтѣ
гдѣ вѣ нїхъ во вѣки. Надѣющїсѣ на нѣ раздѣмѣютъ нїстїнѣ, и вѣрнїи вѣ
любѣи прѣвѣдѣтъ ѣмѣ, ѿкѣ вѣтъ и мѣтъ вѣ прѣбныхъ ѣгѣ и посѣѣнїе
во нѣбрѣннхъ ѣгѣ.

Премїрости солѣмѣни чт҃енїе [глава а҃].

Мрѣникъ а҃ще постїгнетъ скончѣтѣсѣ, вѣ покѣн вѣдетъ: стѣрѣсть
во ѣтнѣ не многѣѣтна, ниже вѣ числѣ лѣтъ нїсчїтѣетѣсѣ:
сѣдїна же ѣсть мѣдрѣсть чл҃вѣкѣмъ, и вѣзрастѣ стѣрѣсти
жїтїе нескѣѣрное. Бл҃годѣденз вѣѣви бѣвѣ, возлюбленз бѣствѣ, и жївѣи

Царскаа селѣніа ѿ славы міра ѡстава, * въ премірныхъ райское наслажденіе со стѣми ѡверѣла єси, * ѡче алеѣіе, * воістиннѡ доброе ѡзмѣненіе: * тлѣннаа бо ѡстава на земли, * нетлѣннаа воспріѣла єси на нѣсѣхъ, * ѿ премѣнѣхъ настоѣщаа вѣдущими, * аггломъ была єси равностоѣтель. * съ нѣмиже молѣ хрѣта бѣа * спсѣнаа всѣмъ намъ, * любѡвію пѣматъ твою почитѣющимъ.

Красотѣ мѣрскіа, прѣбне, ѡстава * ѿ странствовати ѡ хрѣте ѡзвѡнѣхъ, * великагѡ града єдѣа достѣла єси, * ѡдѣже ѣако єдинъ ѡ нѣцихъ пребывѣа, * ѡцѣшымъ тебѣ ѡтрокѡмъ ѡца твоегѡ * непознанъ была єси: * ты же, познавъ ѿ нѣ мѣтѣнѣ ѡ нѣхъ пріѣмъ, * блѣгодарю тѣ, гдѣ, рѣка єси, * ѣако сподѡбѣла мѣ єси пріѣти мѣтѣнѣ ѡ моѣхъ равѡхъ * ѿ рѣкою твоею покрѣла єси, * єже не познѣти ѣмъ менѣ. * єгоже, преблѣженне ѡче, молѣ * спсѣнаа всѣмъ, поѡшымъ тѣ. **Глава, глагола ѡ:**

Тѣло твое прѣчѣтноѡе, премѣдре алеѣіе, * мнѡга ѡцѣлѣніа вѣрнымъ ѡстѡчи, * слѣпымъ прозрѣніе, болашымъ здравіе, * ѿ вѣа, съ вѣрою притекаѡшымъ, * чѣдѣмъ ѡзарѣ, вѣгонѡсе, вѣїею блѣтѣю. * къ немѣ же ѡмѣа дерзновѣніе, * молѣ дарѡвѣти намъ мѣрѣ ѿ вѣлію мѣтѣ.

Ѹ нынѣ, вѣгѡченъ, глагола тоѡже:

Прѣзри на молѣніа твоѣхъ рѣвѣ, всенепорѡчнаа, * ѡѡтолѣшѣи лѡтаа на нѣи вѡстѣнѣа, * всѣкѣа скѡрѣи нѣсѣ ѡзмѣнѣшѣи: * тѣа бо єдинѣ, тѣвѣрѡе ѿ ѡзвѣстѡе ѡѡтѣрѣженіе ѣмамы: * ѿ твое прѣдѣстѣтельство ѡтажѣхомъ, * да не постѣдѣмѣа, блѣще, тѣа прѣзѣвѣающѣи, * потѣшѣа на ѡѡмѡлѣніе, * тебѣ вѣрнѡ вѡпѣющѣхъ: * радѣшѣа, блѣще, * всѣхъ поѡще, радѡсте ѿ покрѡве, * ѿ спсѣніе дѡшѣ нѣшнѣхъ.

На стѣхѡвѣ: стѣхѣры, глагола ѡ.

По: Нѣныхъ чинѡхъ:

Нѣный жѣтель воістиннѣ, ѡче, была єси, * ѣако всѣкоѡе прѣстрѣстѣе ѡ себѣ ѡвѣрѣла єси, * ѿ хрѣта вѡзѣлѣхъ, * наслѣдѣнкѣ томѣ по достѡнѣю была єси: * єгоже молѣ, алеѣіе прѣбне, * дарѡвѣти намъ мѣрѣ ѿ вѣлію мѣтѣ.

Стѣхъ: Чѣна прѣдѣ гдѣмѣ * смѣрѣть прѣбнѣхѣ ѣгѣ.*⁵

Иже вѣоѣгѣднѣ плѣтѣскѣе мѣдрѣвѣнѣе * вѣздѣрѣжѣнѣемѣ оѣмерѣтѣвѣхѣ, * и наслѣдѣе тѣлѣннѣе, ѣже на землѣ, прѣневѣрѣгѣ, прѣбнѣе: * ѿ вѣсѣлѣ дѣшнѣ вѣговѣ прѣлѣпнѣлѣ ѣснѣ, * ѣлѣжѣе бѣжѣннѣе, * молѣнѣ еѣстѣнѣлѣ вѣѣмѣхѣ, вѣѣрою поѣощѣмѣхѣ тѣлѣ.

Стѣхъ: Бѣжѣнѣхѣ мѣжѣхѣ, вѣоѣнѣлѣ гдѣа, * вѣзѣпѣовѣдѣхѣ ѣгѣ вѣсѣхѣощѣтѣхѣ ѣѣлѣлѣ.*⁶

Пѣдѣвѣгнѣ тѣвоѣхѣхѣ стѣрадѣнѣнѣ * вѣо ѣбѣнѣтѣлѣнѣ вѣжѣтѣвѣснѣмѣхѣ вѣшѣлѣхѣ ѣснѣ, * ѣлѣжѣе прѣслѣвнѣе: * и тѣамѣ ѣо иѣзѣвѣрѣннѣмѣнѣ тѣрѣцѣ прѣсѣщѣсѣтѣвѣннѣѣ прѣдѣстоѣлѣ, * наслѣждѣешиѣлѣ дѣрѣвѣнѣнѣнѣ нѣнѣзѣгѣлѣгѣолѣннѣмѣнѣ: * ѣже и ѣо наѣхѣ молѣнѣ, * да тѣѣхѣхѣ же оѣдѣосѣтѣонѣтѣхѣ нѣлѣ.

Глаѣва, глаѣсѣ и:

Иже вѣѣрою и лѣовѣбѣю * бѣа ѿ вѣсѣлѣ дѣшнѣ вѣзыѣскѣлѣхѣ ѣснѣ, * ѣлѣжѣе вѣсѣбѣжѣннѣе, * вѣсѣлѣ земнѣлѣа ѣакѣ прѣлѣѣсѣтѣнѣлѣ поѣрѣвѣхѣ * и вѣзѣждѣнѣхѣхѣ стѣранѣхѣхѣ нѣиѣсѣтѣѣ и ѣсѣлѣовлѣнѣе прѣтѣрѣпѣвѣхѣ, * по дѣосѣтѣоннѣсѣтѣѣ тѣрѣдѣѣвѣхѣ вѣздѣлѣнѣе ѿ хѣрѣтѣа вѣосѣпрѣѣлѣхѣ ѣснѣ, * молѣнѣ и ѣо наѣхѣ ѣгѣдѣ, * да еѣсѣтѣхѣ дѣшѣ наѣшѣлѣ.

И нѣнѣѣѣ, вѣгѣорѣчѣнѣхѣ, глаѣсѣ тѣоѣже:

Безнѣвѣѣсѣтѣнѣлѣ дѣѣо, * ѣже бѣа нѣнѣзѣрѣчѣннѣѣ зѣчѣнѣшиѣ плѣтѣю, * мѣтѣнѣ бѣа вѣыѣшнѣлѣгѣѣ, * тѣвоѣхѣхѣ рѣбѣѣѣвѣхѣ молѣбѣиѣ прѣнѣмнѣ, вѣсѣнѣпѣорѣчнѣлѣ, * вѣѣѣмѣхѣ поѣдѣющѣнѣ ѣнѣиѣцѣнѣе прѣгрѣѣшѣнѣнѣнѣ: * нѣнѣнѣѣ наѣша молѣсѣнѣлѣ прѣеѣмѣлѣющѣнѣ, * молѣнѣ еѣсѣтѣнѣлѣ вѣѣѣмѣхѣ наѣмѣхѣ.

На вѣлѣвѣнѣнѣ хѣлѣѣѣѣѣѣ: тѣропѣрь, глаѣсѣ дѣ:

Рѣзѣвѣисѣнѣлѣ на дѣвѣрѣдѣѣѣѣѣѣ и оѣѣмѣхѣ ѣнѣнѣсѣтѣнѣѣхѣ, * кѣзѣ желѣаннѣомѣѣ и кѣрѣйнѣнѣмѣѣ дѣосѣтѣнѣглѣхѣ ѣснѣ: * вѣзѣсѣтѣрѣлѣсѣтѣемѣхѣ же оѣѣкѣрѣисѣнѣѣхѣ жнѣтѣеѣ тѣвоѣе, * и поѣцѣнѣе иѣзѣрѣлѣднѣе вѣосѣпрѣнѣмѣхѣ ѣѣѣѣѣсѣтѣюѣ Чѣтою, * вѣзѣ мѣлѣтѣѣѣѣхѣ, ѣакѣ вѣзѣплѣѣтѣнѣхѣ, прѣвѣѣѣѣѣлѣ, * вѣзѣѣѣлѣхѣ ѣснѣ, ѣакѣ еѣлѣнѣѣѣѣ, вѣзѣ мѣрѣѣѣ, * прѣвѣлѣжѣннѣе ѣлѣжѣе.

⁵* Пс. 115,6.

⁶* Пс. 111,1.

Иѣз тропарь, гласъ тѡйже:

Ико чѣтоты свѣтільникъ пресвѣтелъ показася, * дѣвный алеѣіе, *
иѡ тлѣнный чертогъ * на нетлѣнное вѣѣе црѣтвѣе премѣнѣвъ, *
ѣко цѣломѣдрїа дѣлатель прензрѣденъ. * сегѡ рѣди предстоїши гдѣви,
всѣхъ црѣо: * ѣгѡже молїи, * даровати намъ мїръ и вѣлію млѣть.

Иѣз тропарь, гласъ тѡйже: *7

Ѧкорене прозася ѣси именїтагѡ и славнагѡ, * ѡ града процвѣлъ
ѣси црѣкагѡ и свѣтлагѡ, * алеѣіе всемѣдре. * всѣа бо презрѣлъ ѣси,
* ѣко тлѣннаа и текѣщаа: * потшася ѣси сочѣтатиса хрѣтѣ и влѣцѣ. *
того ѡѡбо молїи * прїснѡ ѡ дѣшѣхъ нашіхъ.

И Бѣе дѣо: [Ѧдїножды.]

НА ѦТРЕНИ.

Тропарї прѣбнагѡ ѣже иѡвѡлиши.

Слава, и нынѣ, вѣорѣенъ, гласъ тѡйже:

Ѧже ѡ вѣка ѡѡтаѣнное, * и ѣггѡмъ неевѣдомое тѣннѣтво, * товоѡ,
Бѣе, сѣшымъ на землїи ѣвїса бѣъ, * въ неслѣтномъ соединѣнїи
воплощася, * и крѣтъ волею насъ рѣди воспрїимъ: * ѣмже воскрѣсѣвъ
первоздѣннаго, * сїсѣ ѡ смѣрти дѣшы нашіа.

По ѣ-мъ стїхослѡвїи: сѣдѣленъ, гласъ ѣ.

Пѡ: вѡзнесѣйсѣ на крѣтъ:

Нынѣ не въ гадѣнїи, лицѣмъ же къ лицѣ * стѣю трѣцѣ ѡѡзрѣти
сподѡбисѣ, * смїрѣнїа рѣкѣ и беземѣртїа истѡчникъ, * ѣмже нынѣ
напаѣемъ, * ѡбожѣнїа въ вѣшнихъ наслаждѣшисѣ, прѣбне, * молїи ѡ всѣхъ,
ѣже вѣрою чѣдѣшихъ тѣ. [Дважды.] **Слава, и нынѣ, вѣорѣенъ, гласъ тѡйже:**

Поемъ тѣ, вѣоневѣсто, * мѣи хрѣта бѣа нашегѡ, * и славнмъ
рѣжѣвѡ твоѣ непостижїмое, * ѣмже и иѡвѣвихомсѣ ѡ лѣсти
дѣвола и всѣкїа вѣды, влѣце бѣе, * и вѣрнѡ копїемъ: * помїлѣи стѣдо
твоѣ, ѣдїна прѣпѣтала. *8

7 перевод Наталије Бахарева из грчког „Великог часослова“ преузет са њеног блага .

По ѿ-мѣ стѣхословѣн: сѣдѣленѣ, гласѣ ѿ.

Прѣстрѣтѣ мѣрсѣагѣ ѿ ѿбѣрѣчницѣ, * ѿако ѿ сѣвѣрны, ѿѣклонѣлѣ
 ѿ сѣн, * посто́мѣ сѣлѣнымѣ плѣть ѿѣвѣдѣнѣ, * дѣшнѣ крѣпостѣ
 ѿбновѣнѣ, прѣпѣне, * ѿбогатѣлѣ сѣн сѣакою нѣною, ѿлежѣе, * тѣмѣже
 молѣлѣ ѿ всѣхѣ нѣсѣ гдѣви. [Дѣажды.]

Сѣава, ѿ нынѣ, бѣорѣченѣ, гласѣ тѣо́нѣже:

Мѣрдѣа сѣщн ѿсто́чницѣ, * мѣтнѣ сподѣбнѣ нѣсѣ, вѣе, * прѣзрнѣ на
 лю́днѣ согрѣшѣвшѣмѣ, * ѿвѣн, ѿако прѣснѣ, сѣлѣ твоѣ: * на тѣа бо
 ѿѣповѣающе, рѣдѣнѣлѣ, вѣпѣемѣ тнѣ, * ѿакоже ѿногдѣ гѣвѣрѣнѣлѣ, бѣзплѣтнѣхѣ
 ѿрѣхѣстрѣтнѣхѣ.*9

[Бѣлнчѣнѣе:

Оѣбѣжаемѣ тѣа сѣтѣнѣ прѣвѣнѣнѣ, * ѿлежѣе, * чѣлѣвѣче бѣжѣнѣ, * ѿ чѣтемѣ
 сѣтѣю пѣмѣмѣ твоѣ: * тѣа бо мѣлншнѣ за нѣсѣ * хрѣтѣа бѣа
 нѣшего.

Ѱалѣомѣ ѿзбѣрѣннѣнѣ:

Бѣлѣженѣ мѣжѣ вѣаѣнѣлѣ гдѣа.*10]

* у другомѣ текстѣ овдѣ дат 1-ѣн сѣдален (готовѣо ѿндѣнтнчѣн онѣм) ѿз Опшѣтѣ службѣ юроднѣвом сѣ
 прѣпадаюѣмѣ му богороднч(ѣ)ном: По ѿ-нѣ кадѣсѣмѣ: сѣдѣленѣ, гласѣ ѿ. Пѣ: Сѣвѣзначѣальнѣо сѣловѣ:
 Тѣвѣрдѣаго ѿдамѣнтѣа, * ѿ сѣтолпѣа нѣпоколѣбѣнѣмѣа бѣрѣжѣнѣмѣ прѣлѣнѣгнѣ, * бѣгонѣснаго ѿлежѣа, пѣсѣнѣмѣнѣ почитѣнѣмѣ:
 * ѿако тѣерпѣнѣемѣ погрѣмѣнѣвшѣа бѣрагѣа сопрѣтѣвнаго, * ѿ кѣзннѣ сѣгѣ мѣжѣекнѣ погрѣвшѣа: * нынѣ же
 молѣцѣлѣа ѿ сѣпѣсѣнѣнѣ дѣшнѣ нѣашнѣхѣ. [Дѣажды.] Сѣава, ѿ нынѣ, бѣорѣченѣ, гласѣ тѣо́нѣже: Оѣжѣаѣно чѣдѣо
 зачѣтѣа, * ѿ нѣсѣказѣнѣнѣнѣ ѿбѣразѣ рѣжѣтѣа, * вѣ тѣебѣа познѣа, прѣснодѣбо чѣтѣа, * ѿѣжѣаѣетѣа мнѣ ѿѣмѣ, ѿ
 ѿѣднѣаѣетѣа помышлѣнѣе: * сѣава твоѣа, вѣе, бо всѣхѣ прѣотѣрѣлѣа, * ко сѣпѣсѣнѣю дѣшнѣ нѣашнѣхѣ.

* у другомѣ текстѣ овдѣ дат 2-ѣн сѣдален (готовѣо ѿндѣнтнчѣн онѣм) ѿз Опшѣтѣ службѣ юроднѣвом сѣ
 прѣпадаюѣмѣ му богороднч(ѣ)ном: По ѿ-нѣ кадѣсѣмѣ: сѣдѣленѣ, гласѣ ѿ. Пѣ: Сѣкѣорѣ прѣдѣварѣнѣ:
 Постѣомѣ, вѣздѣрѣжѣнѣемѣ, ѿ на зѣмлѣнѣ лѣгѣнѣемѣ, * ѿѣвѣдѣнѣлѣ сѣн плѣтнѣкѣа сѣтрѣтнѣ: * ѿ тѣако
 бѣлѣгодѣнѣвѣ бѣлѣ, * догѣтѣнѣнѣ содѣдѣа чѣдѣсѣ ѿ по кончѣнѣнѣ ѿбѣлѣлѣ сѣн, * прѣтѣкаюѣщѣмѣ кѣ рѣцѣа моцѣнѣ
 твоѣхѣ, ѿлежѣе прѣбѣлѣжѣнѣне, * ѿ на нѣсѣвѣхѣа вѣаѣнѣкоѣ вѣзмѣздѣа вѣспрѣѣаѣлѣ сѣн ѿ хрѣтѣа гдѣа. * сѣгѣже молѣнѣ,
 грѣхѣвѣ ѿстѣавлѣнѣеа дѣрѣобѣтнѣ * чѣтѣшѣмѣмѣа лѣвѣобѣю сѣтѣю пѣмѣмѣ твоѣ. [Дѣажды.] Сѣава, ѿ нынѣ,
 бѣорѣченѣ, гласѣ тѣо́нѣже: ѿбновѣла сѣн, прѣчѣтѣа, бѣжѣтѣвннѣмѣмѣ рѣжѣтѣомѣ твоѣмѣ, * ѿстѣлѣвшѣеа сѣтрѣтѣмѣнѣ
 зѣмнѣорѣднѣхѣ мѣртѣвннѣо сѣщѣстѣвѣо: * ѿ вѣзстѣавлѣла сѣн вѣа ѿ сѣмѣртнѣ кѣ жѣзннѣ нѣтѣлѣннѣнѣнѣ. * тѣемѣ
 тѣа по дѣлѣгѣ ѿѣбѣжаемѣа вѣн, дѣбо прѣпрѣсѣаѣлѣннѣа, * ѿакоже прѣорѣклѣ сѣн.

10* Пс. 111,1.

По полѣелѣн: сѣдѣленз, гласз ѿ.

Пѣ: Премѣдрости слова:

Гласз гдѣнь ѿкѡ оуслыша, прѣвне алеѣіе, * ѿ тогда міра всѧ ѿ ѿже
вз мірѣ всегѡ вкѣпѣ ѡречѣса, * богѣство же ѿ славы ѿкѡ
мимотекущее презрѣвз, * ѿ страненз ѡчества ѿ всѣхз быль єси. *
тѣмже ѿ ѿвѣса, ѿкѡ ѿггль вз тѣлесѣ, * мѣтвѣ ѿмѣа непорочнѣ ѿ
всенѡчное стоѡніе. * ѡсѡдѣ бысть црковѣ трѣцы, бѣоблѣженне алеѣіе, *
молѣ хрѣта бѣа грѣхѡвз ѡставленіе даровѣти * чтѣщимз любовію пѣмѣть
твоѡ всѣхтѣнѣю. [Дважды.] **Слава, ѿ нынѣ, бѣорѣченз, гласз тѡйже:**

Икѡ дѣвѣ ѿ єдинѣ вз женѣхз, * тѣа, безз сѣмене рѡждшѣю бѣа
плѡтїю, * всѣ оублѣжаемз, рѡди члѣвчестїи: * ѡгнь бо вселѣа вз
тѣа вѣтѣвѣа, * ѿ ѿкѡ мѣнца доиши зиждѣтелеа ѿ гдѣа. * тѣмз, ѿггльскїи ѿ
члѣвчестїи рѡдз, * достѡннѡ славы пресѣѡе рѣтѣвѡ твоѣ, * ѿ согласнѡ
вопїемз тѣ: * молѣ хрѣта бѣа, * согрѣшенїи ѡставленіе даровѣти *
покланѣющимсѣ вѣрою пресѣѡмѣ рѣтѣвѣ твоѣмѣ.*¹¹

Степѣнна, ѿ-ѿ антїфѡнз ѿ-гѡ гласа.

Прокїменз, гласз ѿ:

Чтѣна предз гдѣмз * смѣрть прѣвнѣхз єгѡ.*¹²

Стих: Чтѡ воздѣмз гдѣви * ѡ всѣхз, ѿже воздѣ мнѣ.*¹³

Всѣкое дыханїе:

^{11*} у другомъ текстѣ овде датъ друг(ачїи)и сѣдаленъ по полиїелею са припадаюушїи му богородич(а)номъ: По полѣелѣн: сѣдѣленз, гласз ѿ. Пѣ: Премѣдрости слова: Пѣты ѿ болѣзни твоѣа, мѣдре, * мысленнѣ вѣдѣще всѣ вѣрнїи, * всѣакогѡ оумнѣнїа дѣшы исполнѣемз: * ѿ кѣ вѣтѣвѣннѣмз пѣнїемз ѿ славы * ѿ хвалѣнїю вѣки всѣхз, всѣблѣженне алеѣіе, * любовію сердѣчною себѣ понѣждѣемз: * ѿ тебѣ пѣсньми почитѣюще, * ѿкѡ гдѣа оугодникъ прѡсимз: * молѣ хрѣта бѣа, * согрѣшенїи ѡставленіе даровѣти * прѣздѣнующимз любовію сѣѣю пѣмѣть твоѡ. [Дважды.] **Слава, ѿ нынѣ, бѣорѣченз, гласз тѡйже:** Помышлѣю сѣдѣ ѿ боїса испѣтанїа, * трепѣщѣ боѣзнію сѣрашнѣагѡ ѡсѣдѣнїа, ѿ оужасѣа мѣченїа, ѡгнѣа болѣзни, тѣмы, тѣртѣра, скрѣжѣта зѣвѡмз, недѣспѣамагѡ чѣрѣа: оубѣ мнѣ, чтѡ сотворѣ; єгда постѣвѣтѣа прѣтѡли, ѿ кнїги ѡвѣрзѣтѣа ѿ дѣѣнїа ѡблѣчѣтѣа; * тогда вѣчѣ помѡщнїца мнѣ вѣди, * ѿ прѣдѣтѣлѣннїца тѣплѣнїа: * тѣа бо ѿмамз надеждѣ, * непѡтрѣбнѣи рѣвз твоѣи.

^{12*} Пс. 115,6.

^{13*} Пс. 115,3.

Вѣліе ѿ матѣа, зачало мѣ.

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: [ѡ,ѣз] всѣ мнѣ преданѣ сѣть оцѣмъ моимъ, и никтоже знаетъ сѣа, токмо оцъ: ни оцѣ ктѣ знаетъ, токмо сѣа, и ѣмже ѡце волитъ сѣа ѿкрыти. [ѣн] Прїидите ко мнѣ вси тѣрждающїеся и ѡбременѣнїи, и ѡзъ оупокѣю въ. [ѣа] Возмїте ѣго моѣ на себѣ, и научитесь ѿ мене, ѣкѣ крѣтокъ ѣсмь и смиренъ срдцемъ, и ѡбращаете покой дѣшамъ вѣшимъ. [ѣ] Ѣго бо моѣ благо, и времѣ моѣ легко ѣсть.

По ѣ-мъ псалмѣ: стѣхѣра, гласъ 5:

Прїидите днѣсь вси, поствническое словоѣ * и празднолюбныхъ собори, * цвѣты добродѣтелей взѣмше, * пѣсньми сѣенными воспоимъ бжтвеннаго ѡлежїа, * [ѣже] ѿ дѣла ѣменованїе прїимшаго, * и на земли, ѣкѣ ѡггѣа сѣ плѣтїю, пожївшаго, * и всѣ красѣты мїра сегѣ ѣкѣ прехѣдѣша ѡстаѣвшаго, * и хртѣ воздержанїемъ многимъ послѣдовавшаго, * слѣстраданїемъ и постѣмъ тѣло своѣ ѣзнѣрївшаго, * дѣндеже бжтвенный гласъ свѣше сегѣ всѣмъ ѣвѣ * и члѣвѣка бжїа нарече * и преслѣвными чдесѣи оуднѣ. * тѣмже, ѣкѣ ѣмѣа дерзновѣнїе ко гдѣ, * того мѣлитъ ѡчищенїе грѣхѣвъ ѣзпослѣти, * [ѣже] всѣмъ вѣрою прѣзднѣущимъ * всѣтнѣю и многорѣдѣтнѣю пѣмѣть твоѣ.

Ванѣмъ прѣбнаго, ѣгѣже краегранѣїе:

Тѣ, бжїа члѣвѣка, восхвалѣю, бжѣнне.

[Творѣнїе:] Вѣръ ѡснѣфа. Гласъ 6.

Пѣснь ѡ. Ірмѣс:

Во глѣбнѣ постѣа ѣногдѣ * фараѣнїтское всебѣнїство прѣврѣженнаѣ сїла, * воплѣщшесѣ же слово всебѣбный грѣхъ потребїло ѣсть: * прѣпрослѣвленный гдѣ, славнѣ бо прославнѣа.

Тѣснѣйшїй шѣстѣовѣа ѣсѣ пѣть, * непорѣчное и прѣбное жнїтѣ, мѣдре, прѣходѣ ѿ ѣности: * тѣмже моѣ тѣснѣтѣ разширѣ оумѣ, восхвалїти тѣ, * въ рѣнѣтѣй шнротѣ водворѣа, ѡлежїе.

Тевѣ самѣго вѣсьма бгѹ возложївѣ, бл҃женне, * внѣ плѣти ѿ міра
былѣ ѣсї: * богѣтствѹ текѹщѹ нѣное предпочѣлѣ ѣсї ѿ
прѣвыбѣюще, * ѿ ѡбѣщѣнный градѣ сїѡнѣ вѣчнѣющїй.

Аожѣнѣ ты мѣрннѣх неплѣдїе разрѣшїлѣ ѣсї, * рѣждаѣ, ѣкоже
самѣлѣ, прѣбогѣте: * во чрѣвѣ же сїца ѣтїй зачѣнѣ стрѣхѣ, *
родїлѣ ѣсї дѹхѣ сїсїенїа, * вѣжтвеннѣх добродѣтелей вѣроу. **Бгѣорѣченѣ:**

Бжїй совѣзначѣльный сїѣ ѿмѣ ѣакѡ внѣнѣнѣ тѣлѣ кѣ нѣмѣ, дѣо,
подѣбїа, * ѣдїнѣ, пѣче вѣсѣлѣ тѣвѣрї, ѣтаѣ, чїстѣ тѣлѣ ѡбрѣтѣ. *
тѣмѣ тѣлѣ поѣмѣ, вѣсї рѣдї, ѿ ѡбѣлѣѣмѣ.

Пѣснь г. Ірмѣсѣ:

Прѣцѣлѣ ѣсїть пѣсїтїнаѣ, ѣакѡ крїнѣ, гдї, * ѣзѣческѣа неплѣдѣцѣа
црѣковѣ * прїшѣствїемѣ тѣвоїмѣ, * вѣ нѣнѣже ѡутѣвѣрдїѣа моѣ сїце.

Пронзѣемѣ желѣнїемѣ ѣтѣтѣ, * чертѣгомѣ, ѣже на землї, нѣнѣнѣ
прѣмѣнїлѣ ѣсї, * ѿ женѣ любѣвїю сладчѣйшѣе ѣггѣльскѣе подѣбїе.

Молѣбѣ жїтѣїскїа ѿ тѣажестѣ богѣтствѣ ѡстѣвлѣ ѣсї, * ѿ
прѣсѣльннѣх быѣх ѡчѣствѣ, бл҃женне алеѣїе, * хрїтѣвѣ нищѣтѣ
подѣбѣѣа.

Глѣзѣмї ѿ болѣзньмї ѿ воздержѣнїемѣ, вѣсмѣдрѣ, бл҃гѣе вѣзыскѣлѣ
ѣсї, * когдѣ прїїдетѣ свѣтѣ рѣзѣма, * вѣзѣтрѣстїе дѣлѣ сїцѣ
тѣвоемѣ. **Бгѣорѣченѣ:**

Горѣ, невїдїмый ѣггѣлѣмѣ, ѣтаѣ: * дѣлѣ, ѿзѣ тѣвѣ рѣждѣемѣ, *
зрїтѣа совѣршенѣ члѣвѣкѣ, * погнѣбѣющїй мїрѣ ѡбновѣлѣа.

Гѣдѣленѣ, глѣсѣ г.

Пѣ: Красѣтѣ дѣствѣ тѣвоегѣ:

Мїра красѣтѣ, прѣпѣне, ѡстѣвлѣ ѣсї, * прѣмѣнївѣ богѣтствѣомѣ
текѹщїмѣ непроходїмѣе ѣвѣ ѿ прѣвыбѣюще, алеѣїе. * тѣмѣже со
вѣсїмї тѣлѣ сїбїмї слѣвнѣмѣ * ѿ торжѣствѣемѣ свѣтѣлѣ вѣ пѣмѣтї тѣвої, *
просѣцѣ ѡбрѣстї мѣтѣвѣмї тѣвоїмї, бл҃женне, вѣлїю мѣтѣ. **[Дѣвѣжды.]**

ГЛАВА, ꙗ нынѣ, вѣорченъ, глаголю тѣмъже:

Недомыслиенно ꙗ непостижно ѣсть, вѣщце вѣорачованнаа, * ѣже содѣланное ѡ тебе страшно вѣе таинство: * ꙗко нешвыменнаго, зачѣнши, родила єси, * плотью ѡбложена ѡ прѣчтыхъ кровей твоихъ: * ꙗкоже всегда, читаа, ꙗко еѣа твоего * моли спсѣнїа душамъ нашимъ.

Или: крѣтѣвѣорченъ:

Неискѣсобрѣннаа читаа ꙗ мѣти твоа, хрѣте, * вѣдѣши тѣ, мѣртѣа вѣнѣща на крѣтѣ, * мѣрски плачѣши, глаголаше: * что тебе воздаде єврейскѣи беззаконный соборъ ꙗ неблгодарный, * ꙗже многыхъ ꙗ великихъ твоихъ, еѣа мой, дарѣвъ наслабѣнїа; * пою твоѣ вѣтѣнное снзхожденїе.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Пршѣла єси ѡ дѣвы, * не ходѣтай, ни ꙗгѣла, * но самъ, гдѣ, воплѣща, * ꙗ спсѣла єси всего ма, члѣвѣка. * тѣмъ зовѣ ти: * слава еѣа твоѣ, гдѣ.

Претерпѣла єси нищету, * просѣтель бѣвъ, нищъ, ꙗкоже лѣзарь, * желанїе бо вѣтѣнное ѡутѣшѣше, блженне, срѣце твоѣ, * пожелѣвшее богѣтѣтва нѣнаго.

Безпечѣльнаго ꙗ тѣхаго житїа возжелѣла єси, * єдиноши еѣа вѣ въ седмѣцѣ, алеѣе: * желанїемъ ѡжидѣющаго тѣ * не мнотекущаго, всеблженне, наслажденїа.

Храмъ бгѣ срѣце ꙗцаи содѣлати, * въ домѣ возлюбѣла єси вѣомѣре, * славне, всегда сѣдѣти, * ꙗ неєсныа доброты созирѣти. **Вѣорченъ:**

Боздоѣвши дѣтелѣ, дѣво, млекѣ, * ꙗчѣщее ꙗ ѡутѣснѣемое нынѣ срѣце мое насыти всѣакого рѣзѣма, * ꙗ ѡмнѣнїа вѣтѣннаго, молю тѣ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Ходѣтай бгѣ ꙗ члѣвѣкомъ * бѣла єси, хрѣте вѣе: * тобою бо, вѣко, къ свѣтоначальникѣ ѡцѣ твоемѣ, * ѡ нѣци неѣдѣнїа * приведѣнїе ꙗмамы.

Тѡки цѣ́нными напалѣа всегда слѣзѣ твоѡ дѣшѣ, * содѣлалѣ ѣси
класѣ, конѣстниѣ историчествѣющихъ, * дѣлателю безсмѣртномѣ добрѣ
соблюда́емь.

Бѣдѣнѣ бѣлѣ ѣси на землѣ, * житіѣ безплѡтныѣхъ подража́а, *
премно́гимъ тво́имъ, ѡ́че, воздержаніемъ, досточѣдне: * ѡ ѣз
мѣтѣахъ прилѣжаніемъ, * ѡмже, ѡакѡ свѣ́томъ, просвѣ́тилѣа ѣси.

Огнѣмъ мѣтѣа грѣхѣа попалѣлѣ ѣси вѣщѣ, мѣдре: * бѣ́дними же
сто́аьми всѣ́кое сладостра́стіѣ оуспѣлѣа ѣси, * оуспѣвѣа же, кѣ сѣ́анію
престѣвилѣа ѣси невечѣрнемѣ. **Бѣорѣченѣ:**

Иже, во свѣ́тѣ живѣѣй, * во сѣ́ое чре́во твоѡ вселѣа, чѣтаа, * мѣрѣ,
погнѣшѣѣ тѣмѡю неразѣмѣа, пакѣ назидѣа: * ѣго́же молѣ, всѣа
просвѣ́титѣ, пою́щыа тѣа.

Пѣснь ѣ. Іермѡсѣ:

Вѣ безднѣ грѣхѡвнѣѣ вала́аа, * нензслѣдѣѣю мѣрдѣа твоегѡ
призыва́ю безднѣ: * ѡ тлѣ, бѣ́же, мѣа возведѣ.

Иакѡ хра́мъ живѣа вѣѣѣѣ, тѣа, бѣ́вша хрѣ́тово селѣніѣ, *
ненскѣсобрѣчнаа, проавлѣетѣа крѣ́ющаа, * ѡ прославлѣетѣа
оу́таѣтѣаа тѣацагоаа.

Молитѣвы твоѣа бѣѣѣ, ѡакѡ кадѣло, бѣ́женне, прѣѣтны бѣѣша, *
ѡсѣ́адѣ житіѣмъ тво́имъ вѣ́рныѣхъ рѣзѣмы ѡблагѡво́ннаѣ ѣси * дѣ́а
блѣ́тѣю.

Сѣ́еннымъ житіѣмъ оу́краша́ема, * пакѣ хрѣ́тоѣ не хотѣ́ща, * сла́внѣ,
тѣа ѡ́чествѣа дѣетѣа, * ѡбѣ́гающаа сла́вы прѣвѣ́ременныа. **Бѣорѣченѣ:**

Закѡны ѣстествѣа, чѣтаа блѣ́ще, * зиждѣ́тель, новосодѣла́вѣѣѣ
сѡзда́нѣа, * ѡзѣа тебѣ нензрѣѣннѡ ражда́етѣа * ѡ ѡбожа́етѣа мѣа
безмѣ́рною мѣ́тѣю.

хотѣше снѣти въ тѣрѣх кѣлѣікѣіскѣіи во храмѣ сѣгѡ апѣла пѣула, сегѡ оубѡ желѣніѡ не полѣчи, кораблю вѣтры сопротѣвными привлечѣнѡ ѡнѡдѡ. пришедѡ же въ рѣмѣх, постѣже дѡмѣ своегѡ ѡцѣа, ѡ непознѣніѡх: прочее живѡтѡ предѣ вратѣі ѡгѡ пребѣіть, презирѣемѡ ѡ своѣхъ рѣвѣх, ѡ оуборѣемѡ. ѡ толѣка страждѡ, ѣліка лѣпо бѣ члѣвѣкѡ странѣ, ѡ ни ѣдінагѡ же ѡмѡцѡ дерзновѣніѡ ѡ питѣющѣхѡ ѡ безчѣіныхъ члѣвѣкѡх. пришедѡ же блѣженѣіѡ ѡгѡ кончѣіѣ, ѡспросѣвъ хартѣіѡ, ѡ ктѡ бѣ, написѣвъ сѣѡ держѣше, дѡндеже цѣрь ѡнѡрѣіѡ ѡ бѣа прѣемѡ ѡкровѣніѡ, прѣіде, ѡ молившѡ ѣмѡ оубѡже оумѣршѡ, прѣітъ хартѣіѡ. ѡ прочитѣвшѡ ѣмѡ въ слѣішѣніѡ вѣіѣмѡ, оубѣдѣно бѣіть ѣже ѡ нѣмѡх, вѣіѣмѡ оубѡішѡымѡ. погребѣніѡ же бѣіша сѣіѡ ѡгѡ мѡці чѣстѣіѣ ѡ великолѣіпѣіѣ въ храмѣ сѣгѡ апѣла петрѡ, мѣро блѡгѡухѣіно, ѡ ѡцѣлѣніѡх прихѡдѣщѡымѡх неѡскѡдѣіѣ пролиѡѡюще.

Пѣіѣ ѡ. Іѡмѡсѡх:

Бѣіопротѣвѡе велѣініѡ беззакѡіѡнѡщѡгѡ мѡчѣіѣѡ * вѣіѡкѡх плаіѣнь вѡзнѣлѡ ѣіть: * хрѣіѡсѡ же прѡстрѣ бѣіѡчѣіѣвѡмѡх ѡтрѡкѡмѡх рѡсѡ дѡхѡвѣіѡ, * сѣіѡ блѣвѣіѡх ѡ прѣпрослѣіѣіѡх.

Прѣтерпѣіѡх ѣіѡ, прѣіѣне, предѣ родѣіѣѣльными вратѣі сѣдѡ, * ѡ вѣіѡмѡ непознѣѡемѡ, ѡ ѡ ѡтрѡкѡх рѡгѣіѡх подѣіѡмѡ, * ѡ нарѡіѣемѡ лѡтѣіѣ, ѡ ницѣіѡѡ мѡіѡгѡ ѡіѡкорѣіѣемѡ.

Плѡті тѡѡѡ мѡдрѡвѣініѡ оумѣртѣіѡвѡх, * зрѡ родѣіѣіѡх, ѡ сѣіѡні непознѣѡемѡ, * ѣіѡтѣіѡвѡх покрѣіѡіѡх ѣіѡ нѡждѡ, прѣіѣне, * ѡ прѣзрѣініѡ тѡѡіѡх неіѡскѡіѡныхъ ѡтрѡкѡх, ѡіѡкорѣіѣіѡщѡх тѡ.

Ѡ! чѡдѣіѡ, кѡіѡх пребѣіѡх ѣіѡ прѣіѡнѡ ницѣіѡтѣіѡвѡх, * въ бѡгѣіѡтѣіѡвѡх, ѡлеѣіѡе, безмѣіѡнагѡ сѡіѣрѣіѡіѡх; * кѡіѡх прѣтерпѣіѡх ѣіѡ рѡгѣіѡх ѡ оубѡрѣіѡзѡх ѡ ѡтрѡкѡх, прѣмѡіѡре, тѡѡіѡх, * не вѣдѣіѡіѡх жѣіѡіѡх тѡѡѡгѡ;

Бѣіѡрѣіѡіѡх:

Рѣіѡіѡкагѡ слѡжѣіѡѣіѡіѡіѡіѡ тѣіѡ тѣіѡіѡіѡіѡвѡх бѣіѡ ѣіѡ, вѣіѡнепѡрѡіѡіѡіѡіѡ: * бѣа бѡ вѡплѡтѣіѡѡ ѣіѡ, вѣіѡіѡіѡх ѡіѡіѡх нѡіѡх ѡзѣіѡіѡіѡіѡіѡіѡ: * тѡ вѣіѡіѡіѡіѡіѡіѡіѡ, чѣіѡіѡ, блѣіѡіѡіѡіѡіѡіѡіѡ, бѣіѡрѡдѡіѡіѡіѡіѡіѡіѡ.

Росхищенѡ бѣлѡ ѣсѣ, на колесницѣ добродѣтелей несомѡ: * ѡ
починаѣши, ѡдѣже прѣбныхъ чини, * соборѡ апѣтѡлѡ ѡ мѣникѡвѡ, *
патрїархѡвѡ ѡ всѣхъ прѡвѣдникѡ, * ѡзѡ нїмѡже насѡ поманї,
почитающѡ тѡ, алеѣіе. **Бѣорченѡ:**

Гласѡ тебѣ приносимѡ гаврїїловѡ, всенепорочнаѡ: * радѡиѡ, глѣбѡлюще,
ниѡ недѣланнаѡ: * радѡиѡ, клѡтѡвы разрѣшенїе: * радѡиѡ,
источникѡ воды живѡтныѡ, * прѣбныхъ похвалѡ, бѣе принодѣѡ.

Свѣтіленѡ.

Пѡ: Нѡ свѣздамн:

Ѧ! чѡдо, * какѡ во вратѣхъ родителѡ твоїхъ, многолѣтнѣ, * ѡкоже
нѣкїѡ адамѡнтѡ, терпѣлѡ ѣсѣ, * ѣстествоѡ нѡждеѡ не преклонїлѡ, *
ни родителѡ же ѡ ѡпрѡжнїцы, алеѣіе, горькимн рыданьмн. **Слѡва:**

Ѧкѡ фїніѡхъ, процвѣтѣ цвѣтонѡсенѡ, всечѣтнѣ, блѣголѣпнѡ, * возїѡ,
ѡкоже свѣздамн, * чѡдесѡ ѡзарї всѡ, дѣнь твоѡ, блѣженнѣ, * вѡ
ѡнѡже прѡзднѡюще, * всѣхъ насѡ ѡзѡбї, мѡтѡвѡмн твоїмн, * Ѧ!
блѣженнѣ, члѣтѣ вѣїѡ, алеѣіе. **Ѧ нынѣ, бѣорченѡ:**

Просвѣтї, чѣтаѡ, дѡшѡ моѡ, грѣхї потемнѣвшѡ, * ѡ вѣчнѡщѡгѡ
мѡ пламене ѡ мрѡка ѡзѡбї ходѡтайствѡмѡ твоїмѡ, * ѡкѡ да ѡзѡ
всѣлїемѡ хвалѡ твоѡ велїчїе.

На хвалїтѣхъ: стїхїры, на Ѥ, гласѡ Ѧ.

Пѡ: Ѧкѡ дѡбѡлѡ:

Ѧже мнѡмѡтѣкѡщѡ ѡ прѣлѣстнаѡ * ногѡма твоїма попрѡлѡ ѣсѣ, * ѡ
хрїтѡѡ ѡкѡ непрѡходѡщѣе црѣтїе * дївнымн пѡдѡвгн стѡжѡлѡ ѣсѣ,
алеѣіе бѣонѡсе: * настѡвн ны на пѡдѡвгн вѣтѡвѣснныѡ, * ѡ молн ѡ тлн ѡ
бѣдѡ ѡзѡбїтнїѡ всѣмѡ, * вѣроѡ творѡщымѡ всечѣтнѡ пѡмѡтѡ твоѡ.

Ѧгдѡ на безѡтрѡстїѡ гѡрѡ возшѣлѡ ѣсѣ, слѡвнѣ, * вѣтрн ѡскѡшенїѡ ѡ
дѡхѡвѡ лѡкавтѡїѡ * не возмѡгѡша поколебѡтн тебѣ, * тѡ во,
мѡтѡвѡмн твоїмн, * дѣмѡнѡвѡ шѡтѡнїѡ ннзложїлѡ ѣсѣ, алеѣіе всечѣтнѣ: *
тѣмѡ ѡ вѣнѣцѡ свѡшѣ, ѡ хрїтѡ бѣѡ, прїѡлѡ ѣсѣ, * ѣгѡже молн
ннзпѡслѡтн нѡмѡ мїрѡ * ѡ велїѡ ѡ богѡтѡмѡ мѡтѡ.

Роздержаніемъ твердымъ * тѣлѣснаа и безцѣднаа стремлѣніа
оумертвѣлаа еси, * и въ живонѣснѣю мѣртвостъ ѡдѣлаваа, бѣженне,
* добрымъ подвигомъ теченіе совершилаа еси, * члѣвѣче бжій алеѣе. *
тѣмже, хрѣта бѣа моли, * ѿ тли и бѣдъ избавитиса * любовію
почитающимъ цѣеннѣю пѣматъ твою.

Ины стѣхѣры, глѣсъ ѡ.

По: Нѣныхъ чинѣвъ:

Странствіемъ цѣтѣи, ѣкоже дрѣвле ѡбраамъ, * вѣшнаго дошѣла
еси свѣтлаго житіа: * въ немже, бѣженне, предстоа хрѣтѣ, свѣтѣ,
* сіаеши, ѣко елици: * тѣмже и насъ просвѣти, * нынѣ чѣдѣи
пресвѣтлое твоѣ торжество.

Ро ѡчѣствіи твоѣмъ страннѣ водворѣлаа, * ницѣтѣ больнѣю,
наготѣ, жаждѣ и поношеніа, * хрѣта ради, пріаа еси, * къ
немѣже вопіае: * пріими нынѣ, вѣко, * въ рѣцѣ бжтвеннѣи дѣшѣ раба
твоего * по величїи мѣти твоѣи.

На твердѣмъ камени вѣры * дѣшѣ твоѣ ѡсновѣлаа, * пѣче елици
просіаа еси мирѣ чѣдѣи, * бѣженне алеѣе. * тѣмже, нынѣ
молимъ тѣ: * грѣхѣбный нашъ мѣкъ ѡгонѣи, * твоими мѣтвами,
хрѣтовъ доброподѣжнѣе.

Глава, глѣсъ 3. самоглѣсенъ:

Свѣтѣ незаходимый хрѣта бѣа въ себѣ стѣжалаа еси, * свѣтонѣе
алеѣе, * и тогѣ стопама оумертвѣнѣю послѣдовалаа еси, * вѣ
плотскѣа стремлѣніа дѣхови повинѣлаа еси, * ѣко въ чѣждѣмъ тѣлѣи
страждаа, * на дѣмѣны подвижалаа еси, * ѣко непѣдѣимый за
цѣломѣрїе вѣнѣ: * и нынѣ, моли вѣкѣ всѣхъ, гѣа, * избавитиса
вѣдимыхъ и невѣдимыхъ вѣгъ * всѣмъ любовію пѣматъ твою
совершающимъ, * и спѣтїса дѣшѣмъ нашимъ.

И нынѣ, бѣорѣченъ, глѣсъ тоѣже:

Бѣе, ты еси лозѣ истиннаа, * возрастѣвааа намъ плодѣ животѣ:
* тебѣ молимъ, молиа, вѣчѣе, * съ прѣбымъ алеѣемъ и со
всѣми стѣими, * помѣловатиса дѣшѣмъ нашимъ.

Ѣще нѣсть поств: славословіе великое.

Ѣще же поственъ день: на стѣхѣнѣ стѣхѣра самогласна днѣн вх трѣѣди [двѣжды], ѥ мѣниченъ. Слава, глаголъ дѣ:

Земный аггъ и нѣный члѣкъ * глѣла ѣсѣ, превлѣженне, * истѣчникъ оумилѣнїа, мѣти потѣкъ, * стрѣла исцѣлѣнїи, алеѣе достѣчѣдне, * мѣлиа вѣѣа, вѣстиннѣ плодовїта[а], * ѣлеомъ мѣрдїа исцѣлѣющаа ѣзвы * вѣрнѣ хвалѣщїхъ тѣ, * молї члѣколюбца ѣ вѣдѣ избѣвѣтїса * вѣрою чѣщѣмъ всѣѣтнѣю пѣмѣть твою.

И нынѣ, вѣорѣченъ, глаголъ тѣѣже:

Избѣн ны ѣ нѣждѣ нашїхъ, * мѣти, хрѣта бѣа рѣждшаа, вѣѣхъ тѣвѣрца, * да вѣи зѣвѣмъ тѣ: * радѣѣа, ѣдїно прѣдстѣтельство дѣшѣ нашїхъ.

НА ЛѢТУРГІИ.

Ѣще нѣсть поств: Блѣжѣнны ѣ канѣна, пѣснї гѣ-а и ѣ-а.

Прокїменъ, глаголъ ѣ:

Возвѣселїтѣа прѣвникъ ѣ гѣѣ, * ѥ оупѣвѣтѣ на негѣ.*¹⁵

Стѣхъ: Оупѣлїш, вѣѣ, глаголъ мѣѣ, * вѣгѣдѣ молїтїмнїа кѣ тѣвѣѣ.*¹⁶

Ѣпѣа ко галѣтѣмъ, зѣчѣло гѣ.*¹⁷

Братїе, [ѣ,кѣ] плѣдѣ дѣхѣвнѣѣ ѣств: любѣ, радѣстѣ, мѣрѣ, долготѣрпѣнїе, бѣгѣстѣ, мѣрдїе, вѣра, [кѣ] Крѣтѣстѣ, воздѣржѣнїе, на тѣковѣхъ нѣств зѣкѣна. [кѣ] Ѣ ѥже хрѣтѣвѣ ѣств, плѣть раѣпѣша со стрѣтѣмнѣ ѥ похѣтѣмнѣ. [кѣ] Ѣще жнѣмъ дѣхомъ, дѣхомъ ѥ да хѣдїмъ. [кѣ] Не бѣбѣмъ тѣцѣславннѣ, дрѣгѣ дрѣга раздѣражѣюще, дрѣгѣ дрѣгѣ зѣвѣдѣще. [ѣ,дѣ] Братїе, Ѣще ѥ вѣпѣдѣтѣ члѣкъ вх нѣкое прѣгрѣшѣнїе, вѣ дѣхѣвнѣннѣ исѣравлѣйтѣ тѣковѣго дѣхомъ крѣтѣстї: бѣюдѣѣ себѣ, да не ѥ тѣѣ исѣдѣшѣнъ бѣдѣшн. [ѣ] Дрѣгѣ дрѣга тѣгѣтѣ носїтѣ, ѥ тѣкѣ исѣолнїтѣ зѣкѣнъ хрѣтѣѣвѣ.

¹⁵* Пс. 63,11а.

¹⁶* Пс. 63,2а.

¹⁷* Гал. 5,22-26 и 6,1-2 (зѣч. 213).

[МѢЯ МАРТА], ВЪ 31-Й ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ СѢАГО АЛЕКСІА, ЧЛѢВКА БЖІА.

[Опытъ возстановленія и дополненія малыа [четверичныа] службы
прѣбномѹ алексію: творенія сѣнителя климента, архієпѣпа Охридскаго.]*²²

НА ВЕЧЕРНИ.

[На Г҃и, вѣзвѣхъ:] стѣхѣры, гласъ ѿ:

Страннолюбіемъ цвѣтѣ ѡкоже дрѣвле авраамъ, * вѣшнаго дошѣлъ
сѣн свѣтла селеніа: * въ нѣмже, блженне, предстоѣ, * сїаеши ѡко
снцѣ. * тѣмже и насъ просвѣти * нынѣ чтѹщихъ пресвѣтлое твоѣ
торжество.

Въ оцѣствѣ твоѣмъ стѣпотѣрпѣво водворѣся сѣн, * ницетѹ
вѣольнѹ, наготѹ же и жаждѹ * и рѣны поносны радъ прїемля, * къ
творцѹ вопїалъ сѣн: прїими нынѣ, вѣко, дѹшѹ раба твоегѹ * по
изволенію твоѣмъ ѡкоже восхотѣлъ сѣн.

На твѣрдѣмъ камени [вѣры]*²³ дѹшѹ своѹ ѡсновѣвъ, * паче снца въ
мірѣ сїаеши чдесѣ, блженне алексіе: * ѡмнже нынѣ просвѣти ны,
мѹлимъ тѣ, * грѣхѹвныи мѣркѣ ѡгнавъ, * твоими мѣтвами, хрѣтѹвъ
стѣпотѣрпѣе.

^{22*} опыт реконструкциѣ и допуне древне [Мале \(четверичне\) службе преп. Алексію, творенија свт. Климента, архієп. Охридског](#) [Синай, Празничен миней, рукопис бр. 25, стр. 1956-198а, перевод из 10. в., а перепис из 14. в.], сачиѣн од 28. априла до 4. маја 2025. г.

^{23*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

Тропарь, гласъ ѿ:

Розвысил[сѧ] єси на добродѣтель * [и] ѡчиствѣхъ, оумъ къ желанію
 крайнемѹ достиглѣхъ єси: * безстрастїемъ оукраи́хъ житїе свое, *
 пощенїе и́зрѣдно[е] воспрїимъ совѣстїю чїстою, * и въ мѣтвахъ ѣкѡ
 безплотенъ пребыва́а, * возі́ахъ єси въ міръ ѣкѡ сѣнце: * преблженне
 а́лєхїе, [моли́сѧ за дѹшы на́ша].*²⁴

НА УТРЕНИ.

Ванѡнъ, гласъ ѿ [безъ краегранісїа].

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

[Водѹ прошѣдъ ѣкѡ сѹшѹ, * и єгѹпетикагѡ сѧ и́збѣжа́хъ, *
 и́ильтанинъ вопі́аше: * и́збавителю и бѣ́хъ на́шемѹ по́имъ.]*²⁵

[Припѣвъ: Прѣбне ѿче а́лєхїе, моли бѣа ѡ насъ.]

Изъ непло́дна чре́ва возі́ав[ыи] ѣкѡ сѣце, * непло́днѹ мѣ дѹшѹ *
 и́грѣхѣи ѡмрачѣннѹ, * плоды вѣ́твєснныа [приносѧщѹ]*²⁶ сотворѣ: *
 [и ко] вѣ́щѣ и бѣ́хъ моли́сѧ прилѣжнѡ * [ѡ] воспѣва́юще[мъ] твоѡ о́успѣніе.

Житѣ́йска [красотѣ]*²⁷ попра́хъ и сла́вѹ вѣ́ременнѹ, * по о́узкомѹ
 пѹтѣи ході́ахъ єси: * о́устрани́[в]сѧ вѡлею, * странно и вѣ́чно
 црѣтвїе прї́ахъ єси. * тѣ́мже въ вѣ́шнихъ почива́еши.

Ни богѧтства, * ни сла́сти житѣ́йска, * ни тѣ́лесныа красотѣ *
 ѣ́же плѣбелы сѹть, * не разлѹ́чиша тѧ, сѣе, ѿ лю́бвѣ хрѣ́товы, * въ
 нѣ́йже предсто́иши со дерзновѣ́ніемъ мола́сѧ.

Бѣ́орченъ:

Востѡ́ка востѡ́комъ понесѣши, * пресвѣ́тлыи ѡблече, * ѡсѹ́жденна мѧ
 сѹ́ща грѣ́хѡвными стрѣ́тми, просвѣ́ти, вѣ́щце: * и црѣ́кѡмъ пода́ждь
 нѣ́нѹ красоту́, * мо́льбами [твоѡми]*²⁸ пѣ́вцы твоѡ сохрѧ́ющии.

^{24*} овог дела у угласим заградама [...] нема у савременим варијантама тропара преп. Алексію.

^{25*} у изворнику нису дати Ирмоси, додајем их (опционо) из Општег молебана Пресв. Богородици према назначеном 8. гласу.

^{26*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

^{27*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

^{28*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

Пѣснь г. І́рмосъ:

[Нѣнагѡ крѹга верхоутворче, гдѣи, * ѿ цр҃кве зиждѣтелю, * ты менѣ оутверди въ любви твоѣй, * желаніи краю, вѣрныхъ оутвержденіе, * еди́не члѣвколю́бче.]

Нѣнагѡ житіа превѣчна желаніа * хр҃тоу словѣ была єси совершитель: * тогѡ бо любвию разжигаемъ, мѡдре, * плоти́кѣа похоти ѿ славы возненавидѣла єси.

Единочаденъ ѡбнѣла єси ѡакѡ сн҃це, пребл҃женне, * ст҃арости ѿтцѣа ѿ ма́тернѣа [зрѣ, *29 * слезы оумилѣнныа оуцѣвѣла єси:]*30 * свѣрстницы*31 же плоти́кѣа не познавъ, * еди́ночаднѹ сн҃ови бж҃ію была єси превозлюбленъ.

Оутѣшѣнъ всѣхъ безплотныхъ силъ, * ѿ страннѡлюбїемъ къ намъ сошѣдый, бг҃ъ: * ѡбнѣ та оумнѡ своегѡ послѣдователя, * бл҃гѣтїю оукраи́въ та, премѡдре а́лєжіе. **Бг҃оꙋченъ:**

Мріе вл҃чце, незречѣннаа славо, * вса́ческихъ творца́ па́че єстествоа ро́ждши: * оуа́звлена ма́ ст҃р҃тьми грѣхѡбыми, ѿцѣлѣи, * молю́ та, еди́на препѣтаа.

Сѣдáленъ, глáсъ д.

[Пѣ: Оуднѣсѣа ѡу҃снфъ:]*32

Оуднѣсѣа въ мїръ твоѣ житїе, пребл҃женне, * ѿночаднѹ бо словѣ оуподобилѣа єси [ѡакѡ] слуга: * волю ст҃р҃тьми єгѡ распина́ѣа мїрѹ, * презнра́а зем[ле]ны́а слати всѣа, * ѿтца ѿ ма́терь ѿ свѣрстницѹ презрѣла єси. * тѣмже воспрїа́ла єси вѣнецъ ѿ хр҃та бг҃а, * єгѡже моли́ нынѣ ѡ насъ творáщихъ свѣтлѹю ти пáмѣть. [Дважды.]

[Слáва, ѿ нынѣ, бг҃оꙋченъ, глáсъ тѡйже:

^{29*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

^{30*} део тропара у угластим заградама [...] слободно допуњен и преосмишљен, пошто је нејасан на основу сачуваних делова у изворнику.

^{31*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

^{32*} подобан додат произвољно, пошто га нема у изворнику.

Оудивіся і́ωсифъ, ѿже паче ѿстество́ зрѣ, * и́ вни́маше мы́слию ѿже на рѣно́ дождь, * въ безсѣменнѣмъ зачатіи твоёмъ, вѣ, * кѣпниѣ о́гнемъ неопали́мю, * же́злъ а́рѡновъ прозѣвѣшій, * и́ свидѣ́тельствѣа о́брѣ́ченикъ тво́й и́ храни́тель, * сѣ́енникѡмъ взыва́ше: * дѣа ражда́етъ, и́ по рѣ́твѣ па́ки дѣою прѣвыва́етъ.]*³³

Пѣснь д. Ірмѡсѣ:

[Оу́слы́шахъ гдѣ, смотрѣ́нїа твоегѡ́ та́инство, * разꙋмѣ́хъ дѣла́ твоѣа, * и́ просла́вихъ твоѡ́ вѣ́твѡ́.]

Ты на зѣ́млю неизрече́ннѡ снзше́лъ ѿ́н, мѣ́рде, * зем[ле]ны́а на нѣо призыва́а о́бразомъ ницелю́бїа и́ воздержанїа: * и́м[а]же препѡ́савсѣа, вѣ́женнѡй а́леѣи, * послѣ́довати и́звѡли твои́мъ стопа́мъ.

Томѣ́ всѣ́, возлю́бленнїи, поревнѣ́мъ, * оу́стрѣ́нїемъ похотѣ́и всѣ́хъ зем[ле]ны́хъ, * гнѣ́ва и́ ѡ́рости, * и́мнѣ́ дѡша́ погнѣ́етъ. * тѣ́мже, поцѣ́нїе возлю́бимъ бра́тїе, * да тѣ́мъ на нѣ́а къ вѣ́ взы́демъ.

Приле́жнѡ за ны́ мѣ́твѣ́ сотвори́ ко гдѣ́, * прѣ́чтнѡе сїѡ́ по́стное пѣ́нїе пла́бующыа, * жела́юще стѣ́тїи хрѣ́стовыхъ и́ воскрѣ́нїа вѣ́дѣти: * [и́] тво́ими мѣ́твами, вѣ́женнѡ а́леѣе, * да прї́имемъ процѣ́нїе всѣ́хъ грѣ́хѡвъ.

Его́рченъ:

Еді́на въ жена́хъ непоро́чнаа, * чї́стѡма тво́има рѣ́кама * слежа́ща [мѣ́] ны́нѣ во стѣ́тѣхъ, * къ вѣ́ возведи́, прѣ́чтаа: * не помнѣ́ющи мои́хъ грѣ́хъ, * но [сѣ́] вѣ́гѡ́тробїемъ моли́ сїа́ своегѡ́ да помнѣ́етъ мѣ́.

Пѣснь е. Ірмѡсѣ:

[Прѡсѣ́тїи насѣ́ повелѣ́нїи тво́ими, гдѣ́, * и́ мы́шцею твоѡ́ю вы́сокою * тво́й ми́ръ пода́ждь на́мъ, * члѣ́вколю́бче.]

Что́тою сїа́а паче́ слнца, * члѣ́вче вѣ́и а́леѣе, * богѣ́тство члѣ́мо[е] расчѡ́нѣлъ ѿ́н и́ раздѣ́лъ оу́бѡ́гимъ, * и́ сѣ́мъ сѣ́ в[оз]дѣ́въ ницелю́бїю: * тѣ́мже, въ цѣ́кви ны́нѣ вѣ́селїи́ши.

^{33*} према старијем значењу ове речи – супруга, жена (Джаченков речник, стр. 576)

Поцѣнѣмъ ѿзрáднымъ стрáсти оумертвѣлѣ ѿ плѣтскѣа, бѣ́женне, *
 ѿ ницелюбѣмъ вóльнымъ нѣное течѣніе постѣглѣ ѿ: * въ нѣмже
 предстоѣ со безплóтными сѣлами, бѣ́женне, * за ны кѣ бѣ́ молѣса.

Аѹше моѣ не ревнѣши такоѹ житію, * во грѣсѣхъ всѣ житіе
 сквѣрн[ен]ѹ погрѹж[ае]ши: * но, воспрани вопіющи ѿ припадающи въ
 поцѣнѣи, * слезáми ѡчищающи сердечнѣи ѿчи. **Бѣ́орченъ:**

Въ стрѣ́хъ всѣ житіе ѿздрѣв[ыи], ѡзъ ѡка́анный, * оумилѣннѹ
 вопію кѣ тебѣ, бѣ́омѣи: * оумлѣдѣ на мѣ ѿ сотвори ма члѣ́ка
 бѣ́ѣа, * ѣ́коже дрѣвле сего прозвѣлѣ ѿ.

Пѣ́нь 5. Ї́рмосъ:

[Млѣ́ѹ пролію ко гдѹ, * ѿ томѹ возвѣщѹ печѣли моѣ, * ѣ́кѹ ѡ́лѣ
 ѹшѣ моѣ испóлниа, * ѿ живóтѣ моѣ ѡ́лѣ приблѣжѣа, * ѿ молюсѣ ѣ́кѹ
 і́ѡна: * ѡ́ тлѣ бѣ́е, возведѣ ма.]

Единочáднѹ сѣови бѣ́ію ницетѣ вóлынѣи ѿзбóливый, бѣ́женне,
 чѣ́стнѹ послѣдовати, * ѡ́стáвилѣ ѿ житіе ѿ слáвѹ в́ременнѹ: *
 нынѣ съ нѣмъ црѣ́ѣши.

А́вєнѣ ѿ, бѣ́е, во сѣ́хъ сво́хъ, * творѣи предѣ́внѣа чдѣ́л: * [ѿ]
 любóвію кѣ себѣ всѣ [ны] призывѣ́и * [да] стрѣ́гмѣи [оу]наслѣ́дѣмъ
 слáвѹ нѣ́нѹ: * ѿ́же ѿ да сподóбѣмъ, [млѣ́вами тво́ми,] áлє́іе
 бѣ́бѣ́женне.

Аѹше моѣ воспрани подóбѣщѣа члѣ́кѹ бѣ́ію, * ѿ́же блѣ́тъ
 ѿ́стѣнн[а] вѣ́чн[е] бѣ́іе селѣніе себѣ сотвори: * тогѹ млѣ́вами,
 хрѣ́тѣ, ѿ нáсъ помѣ́лѣи. **Бѣ́орченъ:**

Превѣ́шшѣа вѣ́шнѣхъ сѣлѣ * ѣ́вѣлѣа ѿ, вѣ́е бѣ́блѣ́тнѣа, *
 пачеестѣ́ственнѹ слóво бѣ́іе зчѣ́нши: * ѡ́ ѿ́лѣ превѣ́чнѹ
 рóждшѣеа, * ѿ ѡ́ тебѣ, чѣ́а, нензрѣ́еннѹ воплóщшѣеа.]*³⁴

Пѣ́нь 3. Ї́рмосъ:

[Ѣ́] і́ѹ́дѣи дошѣ́шѣ ѿтроцы въ вавѣ́лѣи ѿногдѣ, * вѣ́рою трѣ́сѣкою
 плáмень пѣ́цный попрáша, пою́ще: * ѿ́сѣвъ бѣ́е, блѣ́вѣнѣ ѿ.]

³⁴* богородичан произвольно додат и прераѣен из Минеја, пошто га нема у изворнику.

Юность и красотоу и плотикиа сласти возненавидѣвъ, * стрѣтѣми ѿблѣжѣ, * вѣнство воспріѣлъ єси безплѣтныхъ силъ: * съ нѣмже предстоѣ за насъ, сѣе, молишица, [вопиѣ: * ѿцѣвъ бже, блгвѣнъ єси].*³⁵

Страннолюбѣе, блженне, больно воспріѣлъ єси, * ꙗкоже дрѣвле ѿбраамъ: * нынѣ [же] на нѣси на лѣнѣ єгѡ почиваеши, хвалѣ воздаѣ: * ѿтѣцъ нашихъ, бже, блгвѣнъ єси.

Яко терпѣн[іа стѣлпъ] ѿбнѣлъ єси въ домѣ ѿтчи, * [блгодѣшнѣ всѣ поношеніа] пріемляи, блженне ѡбже: * незнаемъ пребываѣи и ѿчекагѡ бѣа [ѿ всѣхъ въ сѣцы блгвѣлѣи].*³⁶ **[Бѣорченъ:]**

Бгородительнице дѣво, * ѿкормительницѣ тѣ въ житѣйскихъ вѣрь ѿмѣце: * вѣдѣи ѡмъ ѿзбавлѣемѣ, * кѣ пристѣницѣ твоемѣ блгонадѣждѣи прихѣдѣце, * и сѣи твоемѣ вопіюце: * ѿтѣцъ нашихъ бже, блгвѣнъ єси].*³⁷

Пѣснь ѿ. ѿрмѣс:

[Црѣ]а нѣнаго, * єгѡже поютъ вѣи ѡггльстѣи, * хвалѣте и превозносите во всѣ вѣки.]

Ктѣ ѿзочтѣтъ твоѣ вѣльнаѣ страданіа, блженне, * ѡлчы и наготѣи и жажды поѣвиги, * ѿмже ѡкрѣшѣа пѣче сѣнца просѣлъ єси, * и на нѣсѣхъ со ѡгглы предстѣлъ єси * безпрестѣи вѣтѣвѣ воспѣваѣ.

Инынѣ поѣмъ, блженне, [пре]хвалѣнѣю тѣи пѣмѣтъ, * пѣсньми и пѣнѣи достѣиномъ тѣи славаце: * но, [пред]варѣи кѣ бѣи [съ] прѣвѣтлою тѣи мѣтѣю * [во сѣе] ѿзбавити [мѣ] градѣцагѡ гнѣва, * молаѣа прилѣжнѣи [съ] прѣрѣки и ѡптѣлы.

Кѣи ѡзѣкѣ, блженне, твое житѣе и страданіе мѣжетъ ѿзчѣстѣи * и достѣиномъ похвалѣти; * тѣи во ѿбнѣлъ єси на землѣи ꙗко въ безплѣтенъ житѣи, * плѣти ѡгожденіе [пренебрѣгъ],*³⁸ [и рѣда вѣи члѣкомъ ѡ бѣи нарѣкѣа].*³⁹ **[Бѣорченъ:]**

³⁵* моѣ додатакъ ради осмишлѣваѣа, нема у изворнику.

³⁶* цѣо трѣпар слѣбно допуѣен и преосмишлѣен, пошто је неѣсан на основу сачуванихъ делѣва у изворнику.

³⁷* богѣрѣчанъ произвољно додатъ и прѣраѣенъ изъ Минѣѣа, пошто га нема у изворнику.

^{42*} мој додатак ради осмишљавања, нема у изворнику.

ІВІАДІСТЪ ПРІБНОМУ ІЛЕЖІЮ, ЧЛВЧКУ БЖІЮ.*43

Кондакъ ѿ.

ИЗБРАННЫЙ ОУГОДНИЧЕ ХРІТОВЪ, СВЫШЕ НАРЕЧЕННЫЙ ЧЛВЧЧЕ БЖІЙ, СТЕ
ІЛЕЖІЕ, ПОХВАЛЬНОЕ ПЕНІЕ ПРИНОСИМЪ ТИ, ЛЮБОВІЮ ЧТЮЩІИ ТВОѦ
ПОДВИГИ, ТЕРПЕНІЕ И МНОГОСТРАДАНИЕ, ИМИЖЕ БГ҃У ОУГОДИЛЪ ЕСИ И
ІАВІЛЪ ЕСИ РАВНОАГГЛЕНЪ НА ЗЕМЛИ: ТЫ ЖЕ, ІАКѦ ИМѢИИ ДЕРЗНОВЕНІЕ КО
ГД҃У, МЛТВАМИ ТВОИМИ Ѡ ВСѦКНУХЪ НАСЪ БѢДЪ СВОБОЖДАИ, ДА ЗОВЕМЪ ТИ:
РАДЫСА, ЧЛВЧЧЕ БЖІЙ ІЛЕЖІЕ, МЛТВЕННИЧЕ Ѡ ДУШАХЪ НАШНУХЪ.

Ікосъ ѿ.

О ГЛАЗЪ ЗЕМНЫЙ И ЧЛВЧКЪ НБНЙ БЫЛЪ ЕСИ, ІЛЕЖІЕ БЛЖЕННЕ: Ѡ
МЛАДЫХЪ БО ЛѢТЪ ЖИТИѦ ТВОЕГѦ ЧТОТѢ ДУШИ И ТѢЛА СОБЛЮЛЪ
ЕСИ И ХРІТУ ЛЮБОВІЮ ОУСЕРДНОЮ ПОСЛѢДОВАЛЪ ЕСИ, СГ҃ѦЖЕ ВЗЫСКАДЪ,
ВСѦ КРАСНАА МІРА СЕГѦ ѠСТАВІЛЪ ЕСИ И ДОСТИГЛЪ ЕСИ СОВЕРШЕНСТВА
ДУХОВНАГѦ. СЕГѦ РАДИ СЛЫШИШИ Ѡ НАСЪ СІѦ ДОСТОДѦЖНЫѦ ТБѢ ПОХВАЛЫ:
РАДЫСА, ВѢТХАГѦ РІМА РОЖДЕНІЕ: **РАДЫСА**, БЕЗЧАДНЫХЪ РОДИТЕЛЕЙ НЕПЛОДІѦ
РАЗРѢШЕНІЕ. **РАДЫСА**, МЛТВЪ ОУСЕРДНЫХЪ ПЛОДЕ БГОДAROBАННЫЙ: **РАДЫСА**, Ѡ
МЛНЧЕСТВА НА БГОДГОЖДЕНІЕ СВЫШЕ ПРЕДИЗБРАННЫЙ. **РАДЫСА**, ВЪ СТРАСѢ
БЖІЕМЪ ДОБРѢ ВОСПИТАННЫЙ: **РАДЫСА**, ЗАКОНѢ ГДНЮ ВѢРНѦ НАУЧЕННЫЙ.
РАДЫСА, Ѡ НБНУХЪ ПАЧЕ, НЕЖЕ Ѡ ЗЕМНУХЪ, ПОМЫШЛАВЫЙ: **РАДЫСА**,
САМОѠВЕРЖЕНІЕ ЧДНОЕ ПОКАЗАВЫЙ. **РАДЫСА**, ЧТОТѢ ДВѢСТВЕННЮ ХРІТА РАДИ
НЕПОРОЧНѦ СОХРАНИВЫЙ: **РАДЫСА**, ѠБРѢЧНИЦѢ, КРАСОТОЮ ЦВѢТУЩЮ, ІИСА РАДИ
ѠСТАВІВЫЙ. **РАДЫСА**, МДРЫЙ СТРАНИЧЕ, ѠЧЕСТВА ГОРНАГѦ ВЗЫСКАВЫЙ:
РАДЫСА, БЖІЙ ИЗБРАННИЧЕ, ВСѦ ПРИЛОГИ МІРА, ПЛОТИ И ДІАВОЛА ПОВѢДИВЫЙ.
РАДЫСА, ЧЛВЧЧЕ БЖІЙ ІЛЕЖІЕ, МЛТВЕННИЧЕ Ѡ ДУШАХЪ НАШНУХЪ.

^{43*} приређено према штампаном издању: ІВІАДІСТЪ ПРІБНОМУ ІЛЕЖІЮ, ЧЛВЧКУ БЖІЮ: С҃НОДАЛЬНАА ТІПОГРАФІА, МОСКВА, ПО БЛАГОСЛОВЕНІЮ СВЯТѢЙШАГѦ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГѦ С҃НОДА. САСТАВ АНДРЕЈА (ФЕОДОРОВИЧА) КОВАЛЕВСКОГ (1884. г.). О ІСТОРИЈИ НАСТАНКА АКАТИСТА ВИДЕТИ [ОВДѢ](#).

Конда́къ ѿ.

Ві́дѣвъ непосто́янство красото́у мі́ра сегѡ́, тлѣ́нію прича́стныхъ,
але́хіе вѣ́омѹдре, возлю́билъ є́си блага́ нетлѣ́ннаѧ вѣ́чнаѧ, хрѣ́то́мъ
ѡбѣ́тованаѧ во є́влїи вѣ́рнымъ раба́мъ є́гѡ́: сегѡ́ ра́ди до́мъ
роді́телей твои́хъ ѿ всѣ́ богаты́ство ѿ́хъ ѡста́вилъ є́си, ни́щетѹ же бо́льнѹю
ѿзбра́лъ є́си, да хрѣ́стѹ о́уго́денъ вѣ́дешъ, ѿ возмо́жеши нево́збра́ннѡ пѣ́ти
є́мѹ: **Аллилу́їа.**

І́косъ ѿ.

Вазѹмѣ́лъ є́си до́брѣ, але́хіе бл҃же́нне, ѣ́къ живѣ́а въ мі́рѣ, въ
ѡпрѣ́жествѣ́ ѿ богаты́ствѣ́, неодо́вь ѡбра́щеши є́їсє́ніе: тѣ́мже
торже́ствѹ бра́чномѹ приспѣ́вшѹ, ты бра́ка вnezáпнѡ о́укло́ни́лѧ
є́си, предпо́чита́а въ дѣ́ственнѣ́й чѣ́тѣ́ вѣ́ бл҃гоѹго́жда́ти. ѡ́ є́мъ
днѣ́мъ ѿ тебѣ́ зове́мъ хвалѣ́бнѡ: **Рáдѹ́ѧ,** хрѣ́то́въ любі́телю, мре́жею
любє́ къ мі́рѹ є́мѹ не́ловле́нный: **ра́дѹ́ѧ,** і́исовъ послѣ́дователю, плѣ́ти
о́уго́де́нїѧ ѿзѣ́жа́вый. **ра́дѹ́ѧ,** вы́со́тою по́двѣ́га твоегѡ́ а́гглы
о́уднѣ́вый: **ра́дѹ́ѧ,** крѣ́постїю про́нзволѣ́нїѧ твоегѡ́ де́мѡны по́срамѣ́вый.
ра́дѹ́ѧ, гра́дъ ѡ́чествїѧ твоегѡ́ ѡста́вѣ́вый, да вы́шнаѧгѡ гра́да насле́діе
ѡбра́щеши: **ра́дѹ́ѧ,** въ пѹ́ть далѣ́кїй ѿ мно́госко́рбный поте́кїй, да пѹ́ти
є́їсї́тельнагѡ прича́стникъ вѣ́дешъ. **ра́дѹ́ѧ,** ни́щетѹ са́монзвѣ́льнѹю себѣ́
о́у҃сво́нѣ́ый: **ра́дѹ́ѧ,** гла́домъ ѿ жа́ждею мно́гажды то́мїмый. **ра́дѹ́ѧ,** въ
мл́твахъ денноно́щныхъ пребы́ва́вый: **ра́дѹ́ѧ,** слеза́ми о́умилѣ́нїѧ лице́
твоѡ́ ѡроша́вый. **ра́дѹ́ѧ,** терпе́нїѧ сто́лпе непо́колебї́мый: **ра́дѹ́ѧ,** вѣ́ры
а́дама́нте крѣ́пкїй. **Рáдѹ́ѧ,** члѣ́че вѣ́їи але́хіе, мл́твенни́че ѡ́ до́шахъ
на́шихъ.

Конда́къ ѿ.

Ві́лою вѣ́їею о́укрѣ́плѣ́нный, пѹ́ть далѣ́кїй совер́шилъ є́си, ѿ гра́да
ѡ́деса до́стїгъ є́си, але́хіе до́стохва́льне, въ не́мже, ѣ́къ є́динъ
ѡ́ ни́щїхъ, пребы́ва́лъ є́си въ сло́страда́нїи ѿ ни́щетѣ́, ко хра́мѹ
вѣ́їю вы́нѹ при́метѧ́ѧ, ѿ мѡлї́твы о́у҃сє́рднѡ со мно́гими слеза́ми
прїно́сѧ хрѣ́стѹ, цр҃ю ѿ вѣ́, зѡ́вїй: **Аллилу́їа.**

БГОБЛЖЕННЕ, И ВВЕДЪ ТѦ ВЪ ЦРКОВЬ ГДНЮ, ОУБЛЖАШЕ ТѦ ЗВАНІИ СИМИ:
РАДЪИСА, ДХА СТАГѦЖИЛИЩЕ, ПРЕКРАЩЕННОЕ ЧТОТОЮ: РАДЪИСА, БЖІА БЛГТИ
 ПРИАТЕЛИЩЕ, СІАЮЩЕЕ ДОБРОДѢТЕЛЕЙ КРАСОТОЮ. РАДЪИСА, БЖІА МТРЕ СЛОВЕСЫ
 ПОХВАЛЕННЫЙ: РАДЪИСА, ЦРІЦЕЮ НБСЕ И ЗЕМЛН ЧЛВЧКОМЪ БЖІИМЪ
 НАИМЕНОВАННЫЙ. РАДЪИСА, ИМА НОВОЕ И ТАИНСТВЕННОЕ Ѡ ВЛЧЦЫ МІРА
 ПОЛУЧИВЫЙ: РАДЪИСА, СМІРЕНІЕМЪ ВЫСОКАА СТАЖАВЫЙ. РАДЪИСА, НИЦЕТОЮ
 БОГАТСТВО НЕТАФННОЕ СНИКАВЫЙ: РАДЪИСА, ПОЧЕСТЬ ВЫШНАГѦЖИЛИЩА
 ДОСТОИНЪ ВОСПРІАВЫЙ. РАДЪИСА, МЛТВЪ БЛГОПРІАТНОЕ КАДІЛО: РАДЪИСА,
 ЦРІТВІА ГОРНАГѦЖИЛИЩА РЕВНОСТНЫЙ ИСКАТЕЛЮ. РАДЪИСА, ВЪ ПРИТВОРѢ ЦРКОВНѢМЪ
 ДНІИ И НОЩІИ МЛТВЕННЪ ПРОВОЖДАВЫЙ: РАДЪИСА, ВНТРЕ ХРАМА БЖІА
 ПОВЕЛЕНІЕМЪ БГОМТРЕ ЧТНЪ ВВЕДЕННЫЙ. **Р**АДЪИСА, ЧЛВЧЧЕ БЖІИ АЛЕЖІЕ,
 МЛТВЕННИЧЕ Ѡ ДШАХЪ НАШИХЪ.

Конда́кz Ǽ.

БГОТѢ ЧИТЕИ СВѢЗДѢ ОУПОДОБИЛСЯ ЕСИ, АЛЕЖІЕ СѢ, ЕГДА, ИЗВѢГЛА
СЛАВЫ ЧЛВЧЕСКИА, ѿ ЕДЕСА ОУДАЛИЛСЯ ЕСИ ВО ИНЫА СТРАНЫ, ОБАЧЕ
БЖІИМЪ ПРОМЫСЛОМЪ КОРАБЛЬ, НА НЕМЖЕ ПЛЫЛЪ ЕСИ, КО
ОЧЕСТВЕННОМУ ТВОЕМУ ГРАДУ РИМУ ПРИНЕСЕЛЪ: ТЫ ЖЕ, ПОЗНАВЪ ВЪ СЕМЪ
ВОЛЮ ГДНЮ, ТАМУ ТЕБѢ ПОДВИЗАТИСЯ, ПРИТЕКЛЪ ЕСИ КЪ ДОМУ РОДИТЕЛЕЙ
ТВОИХЪ, И ІАКЪ ЕДИНЪ ѿ НИЦИНЪ, ОУ БРАТЪ ЕГѠ ВОДВОРИЛСЯ ЕСИ, СЛЕЗАМИ
ѠМЫВАА ЛИЦЕ ТВОЕ И ВОПІА КО ГДЪ: **А**ЛЛІЛУІА.

Íkocz É.

Вѣдѣвъ тѣхъ вѣлюбивый родителъ твоѣхъ, сѣе ащеже, странна и нища
образомъ, мѣрдова ѡ тебѣ и хижинѣ малѣ повелѣ соудити
тебѣ ѡ вратѣхъ своего дома, въ нейже питаше тѣхъ хрѣта ради,
ѡниѡдѣхъ не познаваа въ тебѣ своего сына: ты же, нищѣтнѡ въ домѣ
родительствѣхъ пребываа, всаку нѣждѣ странническу и поношенію
нищенское претерпѣла сѣи, подвижаа ны вѣгохвалити тѣхъ сѣи: **Радѣи**,
мѣжество великое показавый: **радѣи**, въ терпѣннѣхъ многѣхъ преиспѣвый.
радѣи, въ домѣхъ родителей твоихъ незнаемъ пребывавый: **радѣи**, скорбь
ихъ ѡ лишеннѣхъ твоимъ всегда созерцавый. **радѣи**, сѣтѡваніа ѡца

твоегѡ слышавый: радѹица, слѣзы мѣре твоеѧ вѣдѣвый. радѹица, плачѹ
 ѡбръщеницы твоеѧ познавый: радѹица, срѣце твоеѧ сѣми болѣзненнѡ
 ѡѡзвѣлавый. радѹица, поношенїѧ ѡ ѡѡкрѣзны ѡ слѣзѹ роди́телей твои́хѹ
 незлобнѡ воспрїавый: радѹица, вѣснїѧ ѡ зашлѣнїѧ ѡ нѣхѹ молчаливѡ
 переносивый. радѹица, за ѡбѣдѣшѹ тѧ непрестаннѡ бѣѡ ѡмолѡвый:
 радѹица, самозволенѹ мѣникѹ воистиннѸ бѣвый. Радѹица, члѣвѣче вѣжїи
 ѡлежїе, мѣтвенниче ѡ дѡшѡхѹ нѡшнѹхѹ.

Кондакъ ѿ.

Вроповѣдникѹ ѿльскїѧ крѡтости бѣлѹ ѿсї, сїѣ ѡлежїе, ѿбразомѹ
 житїѧ твоегѡ многотерпѣливагѡ всѣмѹ показѹѡ, ѡѡкѡ всѧ
 возмѡжна члѣвѣкѸ ѡ ѡѡкрѣплающемѹ бѣѣ, ѿгѡже сїлою вѹ
 немоцнѣи плѡти великїѧ пѡдвиги совершилѹ ѿсї, ѡ мнѡгѡмѹ страдѡнїѧ
 претерпѣлѹ ѿсї любвѣ ради хрїтѡвы, достѡиннѡ ѡ прѡвѣднѡ воспѣвѡѡ
 пресѣѣи трїцѣ серафїмскѸ пѣснь: ѡллилѹїѡ.

Ікосѹ ѿ.

Возсїѡлѹ ѿсї вѹ дрѣвнемѹ рїмѣ неѡбычѡйными пѡдвиги твои́ми,
 ѡлежїе бѣженне, ѡ сѣми ѡзарѡлѹ ѿсї бѡгїтнѡ всѡ црѣковѹ хрїтѡвѸ:
 ктѡ бо не ѡѡмили́тсѡ, слышѡ твоеѧ пачеестѣственное терпѣнїе ѡ
 мнѡгѡмѹ злѡстрадѡнїѧ, вѹ дѡмѣ роди́телей твои́хѹ воспрїѡтѡѡ
 самозволеннѡ: ѡ кѡкѡ, наследникѹ сѣи тогѡ дѡма, ѡ слѣзѹ ѿгѡ
 ѡѡкрѣзны ѡ рѡны преносилѹ ѿсї радѡстнѡ. сего̀ ради принѡсимѹ тѣ ѡ
 ѡѡсѣрдїѡ нѡшегѡ сїѡ пѣсноглашѣнїѡ: Радѹица, великїи ѡѡгѡдникѣ хрїтѡвѹхѹ,
 вѹ мїрѣ премїрнѡ пожївый: радѹица, равноѡгїльный слѣгѡ гдѣнь,
 многоболѣзненнѡ жїзнь твою̀ препровѡдївый. радѹица, безчѣстїе вѹ слѡвѸ
 севѣ вѡмѣни́вый: радѹица, рѡны на тѣлѣ твоѡмѹ терпѣли́вѡ носївый.
 радѹица, ланїты твоѡѧ ѡ зашлѣнїи не ѡѡклонївый: радѹица, плѣщї твоѡѧ
 на ѡѡдарѣнїѡ преда́вый. радѹица, ѡплѣвѡнїѡ хрїтопѡдражѡтельнѡ
 принима́вый: радѹица, молчѡнїемѹ на ѡѡкрѣзны ѡвѣща́вый. радѹица, во
 хрїтѣ ѡѡтѣшенїе ѿдїно ѡбръѣтѹи: радѹица, воспомина́нїемѹ крїтнѹхѹ
 страдѡнїи іисѡвѹхѹ скѡрбѣи твоѡѧ ѡѡслажда́вый. радѹица, великоѡдѡшнѡи

многострада́льче: ра́дѹи́сѧ, доброповѣ́дныи подви́жники. Ра́дѹи́сѧ, члвѣ́че бжїи́ алеѣ́е, мл̑твенниче ѿ дѹша́хъ на́шихъ.

Конда́къ 3̑.

Нотѣ́ніе ѣ́ди́но ѿмѣ́лѧ ѣ́си, члвѣ́че бжїи́, ѣ́же бл̑годожда́ти бг̑Ѹ: тѣ́мже всѧ́ вре́мѣннаѧ въ о́умѣты вѣ́ннѧхъ ѣ́си, ѿ наслѣ́дникъ мно́гагѡ бога́тства вы́вѧ, сїѐ ѡста́вилѧ ѣ́си, ни́щѧ ѿ стра́ненѧ пребы́вѧ, въ роди́тельствѣ́мъ до́мѣ́ непозна́емѣ ѿ сѣ́лѡ о́уничи́жаемѣ, прї́снѡ возды́хѧ ко гд̑Ѹ ѿ слѣ́зньмѡ мола́сѧ, да сподо́битѧ тѧ́ въ стра́нѣ́ бл̑же́нства вѣ́чнагѡ пѣ́ти ѣ́мѸ со сѣ́йми: **Ѳллилѹ́їа.**

Ї́косъ 3̑.

Нѡво ѿ не́обыча́нно течѣ́ніе совер́шилѧ ѣ́си житїѧ́ твоегѡ́, сѣ́е алеѣ́е, сре́дѣ́ мі́ра чѹ́ждѡ мї́рскїхъ прї́стра́стїи ѿ всѧ́кїѧ скве́рны грѣ́хѡвныѧ: тѣ́мже прїѧ́лѧ ѣ́си въ дѹшѣ́ твоѣ́й бг̑овѣ́дѣ́ніѧ да́рѧ совер́шенѧ, ѿ бы́лѧ ѣ́си ѡдѹше́вленный хра́мъ трї́сї́ннагѡ бж̑тѡ́ѧ, въ не́мже хр̑то́съ со о́цѣ́мъ ѿ дх̑омъ о́бїтель себѣ́ сотвори́, на́съ же на́вчѣ́ зѡ́ати тебѣ́: Ра́дѹи́сѧ, ѡг҃ла́вѧ по́добниче ѿ члвѣ́кѡвѧ красото́: ра́дѹи́сѧ, рї́зѸ́ дѹше́внѹ́ дѣ́ства ч̑то́тою о́убѣ́лївыи. ра́дѹи́сѧ, въ ра́дость гд̑а твоегѡ́ вше́дый: ра́дѹи́сѧ, доброво́льною ни́щетою́ превозвы́шенный. ра́дѹи́сѧ, терпе́ніемъ твоѣ́мъ съ мно́гострада́льнымъ ѡ́вомъ сра́внївыи́сѧ: ра́дѹи́сѧ, о́уничи́женїемъ твоѣ́мъ ѣ́вльскомѸ́ ла́зарю́ подража́выи. ра́дѹи́сѧ, болѣ́зньми мно́гими здра́віе дѹшѣ́ стажа́выи: ра́дѹи́сѧ, страда́ньми не́изчѣ́тными цр̑тѡ́е хр̑то́во прї́верѣ́тый. ра́дѹи́сѧ, вѣ́тхагѡ рї́ма бл̑́тное ѡ́бновле́ніе: ра́дѹи́сѧ, цр̑́кве хр̑то́вы бж̑твенное о́удобре́ніе. ра́дѹи́сѧ, ѡ́бѣ́тованїи́ ѡ́совыхъ наслѣ́дникѣ́: ра́дѹи́сѧ, пресѣ́лѧ трї́цы та́инникѣ́. Ра́дѹи́сѧ, члвѣ́че бжїи́ алеѣ́е, мл̑твенниче ѿ дѹша́хъ на́шихъ.

Конда́къ ѱ̑.

Втра́нникъ ѿ прї́шлѣ́цѧ бы́лѧ ѣ́си во гра́дѣ́ о́честѡ́ѧ твоегѡ́, сѣ́е, вы́и́дѸ́ взыскѹ́ѧ вы́шнагѡ гра́да, іе́рлї́ма нѣ́нагѡ: ѣ́гда же прїспѣ́ вре́мѧ ѡ́ше́ствїѧ́ твоегѡ́ къ бг̑Ѹ, ты́ на хартїи́ та́инѸ́ житїѧ́ твоегѡ́ начерта́лѧ ѣ́си, въ позна́ніе твоѣ́мъ роди́телѣ́мъ, цї́мъ ѿ

неу́сла́бнѡ пре́быва́лѣ ѿ́снѣ въ по́двизѣхѣ по́стѣ и мѣ́твѣ, прѣ́дгото́вля́лѣсѣ ко́ и́схо́дѸ о́уми́ленны́мъ пѣ́ніемъ бѣ́Ѹ: **І**лли́и́дїа.

Їко́сѣ ѿ.

Бѣ́сѣ въ бѣ́ѣ бѣ́вѣ, але́ѣе сѣ́е, мѣ́твѣ бѣ́вѣи на о́у́стахѣ тво́ихѣ, пре́да́лѣ ѿ́снѣ прѣ́нѸю дѣ́шѸ твою́ въ рѣ́цѣ бѣ́ѣи ми́рнѡ и́ безмѣ́тѣжнѡ, ѣ́акѡ о́у́чѣ́лѣ ѿ́снѣ: сме́рть бо тебѣ́ во́и́стѣннѸ о́упоко́е́нїе бы́сть ѿ́ стра́дѣ́нїи и по́двизѣ́мъ не́престѣ́нны́хъ, и́ про́хо́жде́нїе ѿ́ хѣ́дшагѡ на лѣ́чшее. ѿ́ та́ковѣ́мъ бѣ́жѣ́ннѣ́мъ о́у́спѣ́нїи тво́е́мъ мы́ ра́дѸ́юще́сѣ, сѣ́а при́кля́дны́а тебѣ́ прино́симъ глѣ́обы: **Р**а́дѸ́и́сѣ, сѣ́че бѣ́ѣи, сѣ́ѡ и́ пра́веднѡ жи́знь зе́мнѸю со́верши́вѣи: ра́дѸ́и́сѣ, во бѣ́гоу́ха́нїи сѣ́ѣи си́омъ сме́ртны́мъ ѡ́почи́вѣи. ра́дѸ́и́сѣ, на ло́но а́враа́ма ѣ́гглы несе́нныи: ра́дѸ́и́сѣ, пѣ́ніемъ не́земны́мъ ѿ́ сѣ́ѣхъ не́божи́телей вѣ́стрѣ́ченныи. ра́дѸ́и́сѣ, вѣ́нцѣ́мъ безсме́ртны́а жи́зни ѿ́ гдѣ́ о́у́вѣ́нча́нныи: ра́дѸ́и́сѣ, во ѿ́бѣ́тѣ́хъ ра́йсѣ́ѣа со сла́вою воспрѣ́ѣтѣи. ра́дѸ́и́сѣ, пресвѣ́тлое ли́це бѣ́ки хрѣ́ста вы́нѸ со́зерца́ѣи: ра́дѸ́и́сѣ, пресѣ́ѣи трѣ́цѣ́ три́стѸю пѣ́снь немо́лчнѡ возглаша́ѣи. ра́дѸ́и́сѣ, со́зда́теле́а го́рни́хъ и до́льни́хъ мѣ́твѣ́ми тво́ими о́умлѣ́тѣ́вля́ѣи: ра́дѸ́и́сѣ, ве́сь ми́ръ хрѣ́ті́анскѣ́и предѣ́стѣ́льствѡ́мъ тво́имъ ѡ́бѣ́мля́ѣи. ра́дѸ́и́сѣ, ѣ́ггловѣ́ и члѣ́кѡ́вѣ́ ра́дѡва́нїе: ра́дѸ́и́сѣ, по́читѣ́ющѣ́мъ сѣ́Ѹю па́мѣ́ть твою́ вѣ́рныи хо́дѣ́ѣѣи. **Р**а́дѸ́и́сѣ, члѣ́ѣче бѣ́ѣи але́ѣе, мѣ́твѣ́ннѣ́че ѡ́ дѣ́шахѣ́ на́шихѣ́.

Конда́къ ѿ.

Бѣ́снѣ лю́дїе́ рѣ́мсѣ́ѣи въ трѣ́петѣ́хъ прѣ́ндо́ша, слы́шавше́ гла́сѣ въ со́бо́рнѣ́и црѣ́кви гра́да сво́егѡ, во вре́мѣ́а бѣ́жѣ́твѣ́нны́а лѣ́тѸ́ргїи свѣ́ѣше ѿ́ ѿ́лѣ́ѣа глѣ́олю́щѣ́, и́ повѣ́лѣ́ѣѣющѣ́ по́исѣ́ѣѣѣи тѣ́, члѣ́ѣче бѣ́ѣи, да мѣ́твѣ́хъ тво́ихѣ́ сподо́бѣ́тѣ́сѣ. тѣ́ѣ́же, во о́удивле́нїи и́ о́ужа́ѣ́ бѣ́вѣ́ше, мѣ́твѣ́ннѡ возопѣ́ша ѿ́нѣ́ ко гдѣ́, да ѣ́вѣ́тѣ́хъ ѿ́мъ тебѣ́, сво́егѡ́ и́збра́нни́ка, зѡ́вѸ́ще дѣ́вномѸ́ во сѣ́ѣхъ сво́ихѣ́ влѣ́ѣѣи: **І**лли́и́дїа.

Їкоєѡ ѿ.

Внтіиство члвѣческое не довлѣетъ къ похвалѣнію тебѣ, сѣе алеѣіе, свѣише похвалѣнномѹ глаголюмъ вѣтвеннымъ, ѣгѡже иъзвѣщеніемъ людіе рѣмстѣи ѡбрѣтоша тѣ, мѣртѡва лежѡща на ѡдрѣ, съ хартіею на лицѣ, ѣже сѣаше сѣнцеподобными лѡчѡми, и бѣгѡдѡхѡніе вѣліе иъсхождаше ѡ многоподвижнагѡ твоегѡ тѣлесѣ. тѣмъже ѡбрѣтѣніемъ твоимъ ѡбрѡдовани: царь, сѣитѣль и вѣсь народъ възгласѣша тебѣ: **Радѡиѡ**, свѣтлаа*⁴⁴ лѡчѣ трисѣнчнагѡ свѣта, ѡживляющагѡ вѣсь мѣръ: радѡиѡ, деннице, възшѣдшаа просвѣщати црковъ хрѣтоѡвъ многими чѡдесѣи. радѡиѡ, сѣости и чѣтотѣи крѣне бѣгѡдѡхѡнный: радѡиѡ, даровѡніи вѣтвенныхъ сокровище. радѡиѡ, родитѣлѣмъ твоимъ хартіею себѣ іавѣный: радѡиѡ, плачъ иъхъ гѡрестный на сладоетный преложѣный. радѡиѡ, сѣдѣны ѡца твоегѡ прославлѣніемъ твоимъ прославиный: радѡиѡ, слѣзы мѣре твоеѡ бѣтѣни възнаградиный. радѡиѡ, чѣтѣи ѡбрѣтѣнцѡ твоеѡ, вѣрѡстѣ тебѣ сохранишѡ, дѡхѡвѡ оутѣшивѣый: радѡиѡ, вѣсь народъ рѣмскѣи ѡбрѣтѣніемъ твоимъ сѣлѡ възвеселиный. радѡиѡ, иъцѣлѣніѡ чѡдѣсѣа ѡ сѣихъ моцѣи твоихъ ѡбѣльнѡ иъсточѣный: радѡиѡ, на нѣсѣи и на землѣи пѡчестѣ посмертѣи доетѡиѡ възпрѣавѣый. **Радѡиѡ**, члвѣче вѣіи алеѣіе, мѣтвенниче ѡ дѡшѡхъ нашинъ.

Вондѡкъ і.

Вѣстѣиѡ хотѡщымъ примѣръ бѣгѣи житѣе твоеѡ, сѣе алеѣіе, иъмъже всѡ ны подѡиѣши ѡрѣшѡтѣиѡ сѣѣтъ мѣра, иъскѡтѣи же ѣдиѡ на потреѡѡ, ѣже ѣстѣ бѣгѡдѡждѣніе. помѡзи оѡѡбо наамъ, члвѣче вѣіи, въ сѣмъ тебѣ подражѡтѣи, оѡкрѣпѣи немоциѡе пронзѡлѣніе наше, вѡдохѣи въ насъ мѡжѣство дѡшѣѡѡе, оѡкрасѣи насъ добродѣтельми и іавѣи бѣтѣи наслѣдники црѣтѣѡ нѣнагѡ, да съ тоѡѡю, на землѣи живѣихъ, възпѡѣмъ созѡдѡтелю нашемѡ: **Іааааѡіа**.

⁴⁴* моѡа иъмена, аѡ изѡвѡрнику мушки род: свѣтлыи.

І́коєѣ ї.

У рѣ нѣнагѣ хрѣта вѣрный послѣдователь былъ єси, алеѣіе блженне, єгѣже страшномѣ прѣтолѣ нынѣ предстоиши во славѣ нѣнѣй, ѡ нѣйже мы, земніи ѡ перстніи, ниже помыслити мѣжемъ: ѡбаче любѣію оуєрдною кѣ тебѣ понѣждаєми, мысленно созерцаємъ тѣ, горѣ за ны молѣцагѣ предъ лицемъ бжїимъ, ѡ брѣнными оусты возсылаємъ ти пѣніе таковоє: **Р**адѣиса, вѣрно чѣдѣцымъ тѣ скорый помощникъ: радѣиса, млтвенно призывающихъ тѣ оуєрдный заступникъ. радѣиса, прѣникъ гдѣнь, єгѣже прѣвда возсѣла немерцаємъ: радѣиса, соль земли, ѣже никогдаже ѡбѣдетъ. радѣиса, добрыми дѣлы твоими бѣа прославиный ѡ члѣкѣхъ оудививый: радѣиса, житїемъ твоимъ ѡгглы возвеселивый ѡ дѣхѣхъ тѣмы поградивый. радѣиса, горнагѣ міра оукрашенїе: радѣиса, дольнагѣ міра зашїенїе. радѣиса, рѣма славо ѡ похвалѣ: радѣиса, хрѣтіанскагѣ рѣда возвышенїе. радѣиса, вѣ чѣдѣхъ просѣивый: радѣиса, вѣ млтѣхъ неистощимый. **Р**адѣиса, члѣкѣхъ бжїй алеѣіе, млтвенникъ ѡ дѣшѣхъ нашихъ.

Конѣкѣ ї.

Пѣніе надгробное со славою тебѣ сотвориша, єтѣ алеѣіе: царь, єтїитель ѡ весь народъ рѣмскїй, родителѣмъ твоимъ ѡ ѡбрѣчїицѣ твоєй, возслѣдующымъ чѣтномѣ твоємѣ грѣбѣ, неєнномѣ блголѣпно вѣ соборнѣ црѣковь, ѡ негѣже чѣдѣхъ множество истѣчилъ єси: слѣпїи прозирѣхъ, разслабленїи оукрѣплѣхъ, недѣжїи здравїи бывѣхъ прикосновѣнемъ кѣ моцѣмъ твоимъ єтѣмъ, во єже всѣмъ вѣдацымъ такѣваа возглашѣти бѣхъ: **А**ллѣлѣа.

І́коєѣ ї.

Свѣтло ѡ радѣстно бѣсть погребѣніе твоє, члѣкѣхъ бжїй: свѣтелъ во лицемъ возлежалъ єси во грѣбѣ, ѡ блгоуханїе сладоєтное испѣчалъ єси ѡ нетлѣннагѣ твоегѣ тѣлесѣ, сїми знаменѣа свѣтлѣсть немерцающѣю єтѣа твоєа дѣшї, вѣ конѣ блгоуханїа хрѣтова прїтѣкшїа, ѡ мѣра бжѣтвеннагѣ прїспѣлєннѣа, ѡ єже полнѣты ѡ вѣ

наша дѹшы подаждь даа́нїе бл҃гѣтнѡе, да со оутѣшенїемъ дѹховнымъ тебѣ возопїемъ: **Р**адѹся, свѣцѣ негасїмаа, въ мѣтвахъ къ бгѹ горѣ возжженнаа: радѹся, лампадо златаа, е́леемъ мѣти до́лѹ живѹщихъ оумаци́ющаа. радѹся, алаба́стре драгїй, мѹро цѣлебное бола́щымъ источа́й: радѹся, рѣкѡ многобо́днаа чѹде́с. радѹся, ѿночествѹющимъ наста́вниче до́брагѡ по́дви́га: радѹся, въ мїрѣ живѹщимъ о́бразе бгѹдо́жденїа. радѹся, зерца́ло чїсто́е прѣ́нагѡ житїа́: радѹся, приста́нище бл҃гѡтїи́шное по вѣ́ѣ оупова́нїе на тѣа возложївшихъ. радѹся, врагѹвъ невїдимыхъ крѣпкїй прѡтївобо́рче: радѹся, ѿцѹщымъ спсѣ́нїа дѹше́внагѡ бл҃гїй споспѣ́шникѣ. радѹся, ѿ нѣ́ныхъ вы́сѡтѣа къ земно́рѡднымъ мѣ́тнѣнѡ прїи́каа́й: радѹся, чтѹщихъ тѣа проше́нїа іко́рѡ ісполна́й. **Р**адѹся, члѣ́че бжїй алеґіе, мѣтвенникѣ ѿ дѹша́хъ на́шихъ.

Конда́къ ѿ.

Бл҃гѣтъ ѿ мѣ́тъ іспросї на́мъ оѹ хрї́та, цр҃лѣ ѿ бгѣа на́шего, алеґіе достохв́альне: вѣ́мы бо, ѿ́акѡ мно́гѡ мо́жетѣа мѣ́тва твоа́ предъ ли́цемъ е́гѡ, ѿ бл҃гоу́вѣ́таннѡ прѣклона́етсѣа о́нѣа къ моленїю твоемѹ. тѣ́мже, оѹсе́рднѡ къ тебѣ прѣвѣ́гаемъ ѿ смире́ннѡ про́симъ: ѡ́кормї на́сѣа прѣдста́тельствомъ твои́мъ въ тї́хѡе прїста́нище хрї́тово, ѿ сподо́би наслажда́тисѣа нетла́енныа радѡсти сѣ́рыхъ, немѡ́лчнѡ вопїю́щихъ славо́словіа пѣ́нь трїеди́номѹ бгѹ: **А**ллилу́їа.

Ї́косъ ѿ.

Пою́ще по́двиги многѡстрада́льнагѡ ѿ предї́внагѡ житїа́ твоегѡ, члѣ́че бжїй, хва́лимъ, сла́вимъ ѿ оѹбл҃жа́емъ тѣа оѹсе́рдною лю́бовїю, ѿ́акѡ нѣ́наго многомо́щнаго прѣдста́телѣа на́шего: ты́ же, сѣ́е, да́нною тѣи́ свѣ́ше бл҃гтїю, на́сѣа грѣ́шныхъ ѿ мра́чныхъ ѡ́стїи, просвѣ́тї ѿ наста́ви вопї́ти тебѣ неѡсѹ́жденнѡ: **Р**адѹся, востѡ́ка незахо́дїмагѡ прїсноі́ающаа зарє́: радѹся, вселѣ́ннѹ твои́ми чѹде́сї ісполнѣ́ый. радѹся, мо́щїи*⁴⁵ твои́ми прѣсла́внѡ чѹдо́твора́й: радѹся,

⁴⁵* моја измена, аѹ изворнику: мо́щїаи.

ѡбразми подобїа твоегѡ предївнаа совершай. радѹица, бола́щихъ безмѣздный врачѹ: радѹица, скорѣа́щихъ бл҃гїи оутѣшителю. радѹица, о҃уныва́ющихъ бл҃гѣтное ѡбодрѣнїе: радѹица, ѡзнемога́ющихъ внеза́пное о҃укрѣплѣнїе. радѹица, вѣдствѹющимъ на по́мощь о҃ускорай: радѹица, ѡ житїа ѡхота́чимъ застѹплѣнїе твое́ многомо́цное я́вляай. радѹица, радости́ дѹховныа б҃голюбі́вымъ дѹшамъ пода́телю: радѹица, бла́гъ вре́менныхъ и вѣ́чныхъ о҃усердныи́ намъ о҃у гд҃а просїтелю. **Р**адѹица, чл҃вѣче бж҃їи́ але́хіе, мл҃твенниче ѡ дѹша́хъ на́шихъ.

Конда́къ г҃и.

 с҃ѣый и б҃гопросла́вленный чл҃вѣче бж҃їи́ але́хіе, тебе́, горѣ
! за ны́ мола́щемѹа предъ прѣ́толомъ гд҃а сла́вы, мы
● грѣ́шнїи, до́лѹ жне́щїи, є́е ма́лое прино́сѣе пѣ́нїе,
мо́лимца ѡ всеа́ дѹши́ и ѡ всегѡ́ помышлѣ́нїа: мл҃твами твои́ми испроси́
на́мъ о҃у хр҃ста́ б҃га про́щѣнїе согрѣ́шенїи́, и по кончи́нѣ на́шей жи́зни
прїа́чїе въ бл҃жѣ́нныхъ ѡбї́тєли́ нѣнагѡ цр҃твїа, да съ тобо́ю во вѣ́ки
поѣмъ ѣ́мѹ: **А**ллилу́їа.

Сей конда́къ чте́тца́ трї́жды, и па́ки чтѹ́тца:

Іко҃сѣ ѡ-и́:

Аг҃лазъ земны́и и чл҃вѣ́къ нѣ́ныи бы́лъ є́си, але́хіе бл҃же́нне:

И конда́къ ѡ-и́:

Избра́нный о҃уго́дникъ хр҃то́въ, свѣ́ше наре́ченный чл҃вѣче бж҃їи́:

МЛ҃ТВА.

 вели́кій хр҃то́въ о҃уго́дникъ, с҃ѣый чл҃вѣче бж҃їи́ але́хіе, дѹше́ю
! на нѣ́си прѣ́толѹ гд҃ню предсто́ай, на земли́ же да́нною ти
● свѣ́ше бл҃гѣ́тїю различна́а совершай чѹ́деєа. прїзри́ мл҃твѣхъ
на предсто́ащыа с҃ѣѣи́ іко́нѣ твое́и лю́ди, о҃умилѣ́ннѡ мола́щыасѣ и
просѣ́щыа ѡ тебе́ по́мощи́ и застѹплѣ́нїа. простри́ мл҃твеннѡ ко гд҃ѹ б҃гѹ
Ѣ́тнѣи́ рѹ́цѣ твое́и, и испроси́ на́мъ ѡ негѡ́ ѡста́влѣнїе согрѣ́шенїи́ на́шихъ
во́льныхъ и нево́льныхъ, въ неа́дѹ́тѣхъ стра́ждѹ́чимъ исцѣ́лѣнїе,

напáстѣѣсмымъ застѣплѣніе, скорбáщымъ оутѣшѣніе, бѣдстѣѣщымъ искóрю пóмоць: всѣмъ же, чтѣщымъ тà, мїрнѣю ѿ хрїтіанскѣю жнѣотà кончіи, ѿ дóбрыѣ ѡбѣщанїа на стрáшнѣмъ сѣдѣ хрїтѣѣ. Ѣй, сїчѣ⁴⁶ бжїі, не посрамї оуповáнїа нáшегѣ, ѣже на тà по бжѣ ѿ бжѣ возлагáемъ, но бжїи нáмъ помóщникъ ѿ покровїтель во сїсѣніе: да, твоїми млїтвами, полѣчївше блгѣть ѿ млїть ѡ гдѣ, прослáвимъ члѣкѣколюбіе ѡцà ѿ снà ѿ сїгáгѣ дхà, въ трїцѣ слáвнмаго ѿ поклáемаго бгà, ѿ твоѣ сїтѣе застѣплѣніе: нынѣ, ѿ прїснѣ, ѿ во вѣки вѣкѣѣ. **А**мїнь.

^{46*} у новијим варијантама молитве измењено у: оугóдничѣ.

**ЖИТИЈЕ ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ
АЛЕКСИЈА, ЧОВЕКА БОЖИЈЕГ.*47**

У време благочестивих царева Аркадија и Хонорија у Риму живљаше висок царски достојанственик Јевтимијан, врло угледан и врло богат. Имао је три хиљаде слугу, који су носили златне појасе и свилене хаљине. Деце имао није, јер му жена беше нероткиња. А беше то побожан и добар човек, врло брижљиво држаше заповести Божје, пошћаше сваки дан до три сата по подне, и свакодневно постављаше у дому свом три трпезе за сирочад, удовице, убоге, странце и болеснике. А сам је обедовао у три сата по подне са страним монасима. И кад би се неког дана десило да буде мање убогих за трпезом која се трипут давала, и стога мање милостиње учинио него обично, он би тада падао на земљу пред Богом и говорио: Нисам достојан да ходим по земљи Бога мог.

Супруга се његова зваше Аглаида. Беше то жена велике вере и пуна страха Божја, милостива и дарежљива према ништима. Пошто није имала деце, она се мољаше Богу говорећи: Господе, сети се мене, недостојне слушкиње твоје, и разреши нераћање моје, да се удостојим назвати се мајком детета. Дај нам сина, да бисмо муж мој и ја могли имати утеху у животу нашем и потпору у старости нашој!

И сети је се Бог по милости својој, даровавши јој пород. Јер она заче, и роди сина. Обрадова се муж њен; и крстише дете, и дадоше му име Алексије. А кад Алексију би шест година дадоше га у школу. И он убрзо изучи граматику и реторику и црквене књиге. Изучи добро и цело Свето Писмо. И постаде мудар младић. И расмотривши таштину света, он донесе одлуку у души својој, да се одрекне овдашњих житејских блага краткотрајних, да би наследио вечна блага. И стаде умртвљивати тело своје, тајно носећи на себи оштар кострет.

А кад Алексије постаде пунолетан и зрео за брак, Јевтимијан рече жени својој: Да оженимо сина нашег. Аглаида се обрадова овом

^{47*} преузето из [„Житија светих за месец март“](#) преп. Јустина (Поповића), стр. [345-353](#).

предлогу мужа свог, и павши му пред ноге рече: Нека Бог потврди и испуни реч твоју, да видим Алексија ожењена, и да видим децу његову! И веселиће се душа моја, и ја ћу онда моћи још више да помажем убоге и невољне.

И милом сину свом Алексију родитељи заручише девојку из царског рода, и венчаше их у цркви светог Бонифација. И свадба беше веома весела и свечана све до касно у ноћ. Тада Јевтимијан рече женику: Уђи, синко, к невести својој, и познај супругу своју. – Он уђе у ложницу и затече невесту своју где седи у златној наслоњачи. Он скиде свој златни прстен и скупочени појас, уви их у порфиру, и даде јој говорећи: Чувај ово! и Бог нека буде између мене и тебе, док благодат његова не устроји нешто ново у нама.

Рекавши то, он је остави, оде у своју собу, скину са себе златоткане хаљине, обуче неко старо одело, узне нешто од свог злата и драгог камења, изиђе кришом по ноћи из својих палата и из града, и дође на морско пристаниште. Нашавши ту лађу која иде за Лаодикију,^{*48} седе на њу и плати пут. И путоваше молећи се Богу и говорећи: Боже, Ти си ме сачувао од утробе мајке моје, спаси ме сада од сујетног живота овога света, и удостоји ме да на Суду твојем стојим с десна са свима онима који су Ти угодили!

Кад лађа стиже у Лаодикију, свети Алексије изиђе на копно, и нашавши путнике који иду у Месопотамију, пође с њима у месопотамски град Едесу,^{*49} где се чувао нерукотворни лик Господа нашег Исуса Христа, што га сам Господ пре Свог добровољног страдања посла едеском кнезу Авгару. Видевши тај лик Христов, блажени Алексије се веома обрадова. И распродавши све драгоцености што беше од куће понео, он раздаде злато просјацима, сам се обуче у просјачке рите, уврсти се међу просјаче,

^{48*} Лаодикија – древни град малоазијске области Фригије, основан Антиохом II (261-246. год. пре Христа) у част његове супруге Лаодике. Црква Лаодикијска спомиње се као знаменита у Апокалипсусу (3, 14-22). У 360. год. одржан у Лаодикији помесни сабор, чија су правила (6) ушла у црквени канон. У 1255. год. град би заузет од Турака, а у 1402. години разорен Тамерланом. Данас постоје само остаци рушевина.

^{49*} Едеса, данашња Урфа, град на северу Месопотамије на реци Еуфрату, од 137. године пре Христа главни град Озроенске или Едеске државе; у 217. години после Христа претворен од стране Римљана у источну колонију. У Едеси се рано раширило хришћанство; у четвртном веку свети Јефрем Сирин основао ту богословску школу.

и прошаше милостињу. И борављаше у паперти цркве Свете Богородице, стално се постећи. Јео је по мало хлеба и пио по мало воде, и сваке се недеље причешћивао пречистим Тајнама Христовим. И ако је коју милостињу примао од христољубаца, он ју је раздавао другим старим, изнемоглим просјацима. Погнурене главе, он је умом био горе, бавећи се богомислијем. И великим уздржањем толико исуши своје тело, да увену лепота лица његова, вид му се замагли, очи упадоше, и беше само кожа и кости.

По одласку светог Алексија из куће оне свадбене ноћи, његови родитељи сутрадан чим свану уђоше у ложницу, али не нађоше сина већ само невесту где седи утучена и тужна. И нађоше се у чуду. И свуда га тражише, али га не пронађоше. И стадоше горко плакати; и тако се сва њихова радост претвори у жалост. Мајка онда уђе у ложницу, затвори прозоре, распростре кострет, посу главу пепелом, паде ничице плачући и ридајући, молећи се и говорећи: Нећу се дићи одавде, нити ћу изаћи из овог затвора, док не сазнам шта би са мојим сином јединцем, где се сакри, и шта му се догоди. – А невеста стојећи поред ње, са сузама говораше: Ни ја нећу отићи од тебе, него ћу се уподобити грлици пустињољубивој и једномужној, која кад изгуби свога супруга, тражи га по горама и долинама, тугујући кроз дирљиво певање. Тако ћу и ја стрпљиво чекати, док не чујем што о мужу мом, где се налази, и какав живот изабра себи.

Отац пак, силно ожалошћен, разасла слуге своје на све стране да му траже сина. Неки од њих дођоше и у Едесу, и видеше онога кога траже, али га не познаше, него му као просјаку дадоше милостињу. А свети Алексије их познаде, и заблагодари Богу што га удостоји да прими милостињу од домаћих слугу својих. И слуге се вратише, и казаше господину свом да су свуда тражили сина његовог, али га нису нашли.

А свети Алексије проживе у Едеси при цркви Свете Богородице седамнаест година, и постаде мио Богу. Затим о њему би откривено црквењаку, јер виде црквењак у виђењу икону Свете Богородице која му говораше: Уведи у моју цркву човека Божја, достојан је небеског царства, јер молитва његова као миомирисни кад узлази пред лице Божје. И као круна на глави царевој, тако на њему почива Дух Свети.

После тог виђења црквењак потражи таквог човека, али га не пронађе. Стога се обрати икони Богородичиној молећи Владичицу да му тачно покаже човека Божјег. И чу опет у виђењу реч Пресвете Богородице да је човек Божји онај просјак што седи крај врата црквене паперте. Тада га црквењак пронађе, и уведе у цркву да у њој борави. И многи сазнадоше за свето житије његово, и стадоше га поштовати. А свети Алексије, избегавајући људску славу и поштовање, оде из града Едесе нико није знао куда. И дошавши на морско пристаниште, нађе лађу која иде за Киликију.^{*50} Он седе на ту лађу, говорећи у себи: Отићи ћу у град Киликију, где ме нико не познаје, и тамо ћу остати у храму светог апостола Павла. Док је лађа путовала, изненада, по промислу Божјем, настаде бура на мору, и она много дана ношаше лађу, и ова најзад доплови до Рима, иако се то није желело.

Изишавши из лађе, свети Алексије рече у себи: Жив ми Господ Бог мој, никоме нећу бити на терету, него идем дому оца мог као непознат. И кад се приближи дому свом, сrete оца свог где се у подневно време враћа из царске палате дома, праћен мноштвом слугу који су ишли пред њим и за њим. Поклонивши му се до земље, Алексије узвикну говорећи: Слуго Господњи, смилуј се на мене убогог и јадног, и допусти ми да станујем у једном углу дворишта твог, да бих се могао хранити мрвицама што падају са твоје трпезе, а Господ ће благословити године твоје, и даће ти царство небеско, и ако имаш кога од својих да негде странствује, нека ти га врати здрава!

Јевтимијан, чувши просјака где говори о странствовању, одмах се сети милог сина свог Алексија, и ударише му сузе. И он се одмах сажали на просјака, и допусти му да живи у дворишту његовом. А својим домаћим слугама рече: Који од вас жели да послужи овоме просјаку? Буде ли му угоднио, тако ми Господа Бога, биће слободан у све дане живота свог, и добиће наслеђе од дома мог. А овоме просјаку начините кућицу поред капије моје палате, да бих га видео кад одлазим и долазим. И са трпезе моје нека му се даје храна. И нека му нико не чини нажао.

^{50*} Киликија – малоазијска област, са главним градом Тарсом, у коме се родио свети апостол Павле (Д. Ап. 9, 1-11), где је и проповедао Еванђеље.

И стаде свети Алексије живети у малој кућици поред капије очеве палате. Јевтимијан му сваког дана слаше храну са своје трпезе. Но он је раздавао другим просјацима, а сам јеђаше само хлеб и воду, и то по мало, тек да не би умро од глади и жеђи. Сваку пак ноћ провођаше у молитви без сна, и сваке недеље причешћиваше се у цркви Божанственим Тајнама. Чудесно беше трпљење овог човека Божјег. Слуге му стално чињаху пакости и злостављаху га: једни га шамараху, други за косу вуцијаху, трећи га по врату удараху, четврти му помије на главу сипаху, а други га на разне начине исмеваху. А непобедиви страдалник све то ћутке подношаше, јер је знао да му они то чине нахушкани ђаволом. И наоружан молитвом против самог ђавола, он трпљењем побеђиваше његово лукавство.

А беше још и овај разлог његовог чудесног трпљења: у кућицу његову гледао је прозор палате у којој живљаше његова невеста, која као друга Рута не хте отићи из дома оца његовог, него са свекрвом сеђаше и плакаше. И много пута слушао је свети Алексије невесту своју како кука за њим; такође и матер своју. И тужно нарицаху и једна и друга: невеста оплакиваше удовиштво своје, а мајка кукаше за несталим сином. И то му жалошћу параше срце. Но светитељ, љубављу коју имађаше к Богу побеђиваше телесну љубав к невести и к родитељима, и Бога ради радо подношаше неподношљиву тугу.

Тако Алексије проведе у дому родитељском седамнаест година, и нико га не распозна, него га сви сматраху за просјака и странца, њега – сина и наследника и господара дома! исмеван од домаћих слугу као туђинац и придошлица! А када Господу би воља да га узме из тако мучног живота у беди и трпљењу и преведе у вечни покој, Он му откри дан и час исхода његовог. И свети Алексије измоли од слуге који му је прислуживао, хартију, мастило и перо. И описа цело своје житије, и неке тајне, само родитељима познате, по којима би га они могли познати. Описа и оно што рече невести својој када јој предаде прстен и појас, умотане у порфиру. Најзад додаде и ово: Молим вас, родитеље моје миле и чесну невесту моју, да се не срдите на мене што вам толику жалост зададох напустивши вас. Но и мени се кидало срце због патњи ваших. И много сам се пута молио Богу за вас, да вам подари трпљење, и да вас удостоји царства свог. И уздам се у доброту Његову, да ће испунити моју молбу, пошто се и

ја из љубави према Њему показах толико немилосрдан према болу вашем и толико суров према себи. Јер сваки треба да више слуша Творца и Спаситеља свог, него родитеље своје. Верујем да, уколико вас више ожалостих, утолико ћете већу радост примити у небеском уздарју. – Пошто ово написа, он проведе у молитви к Богу све до часа престављења свог.

Једнога дана када је свјатјејши папа Инокентије⁵¹ служио свету литургију у саборној цркви светих Апостола, и цар Хонорије присуствовао, на завршетку литургије дође из светог олтару чудан глас који сви чуше где говори: Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити! – Чувши то, присутни се препадоше, и дрхћући падоше ничице на земљу и вапијаху: Господе, помилуј! – Затим се по други пут чу глас где говори: Потражите човека Божјег, који ће отићи из тела, да се помоли за град, и све ће вам се добро устројити!

Према овом откривењу људи се по целом Риму дадоше на тражење таквог човека, али га не могоше пронаћи, и беху у великој недоумици. Затим се у четвртак увече сабраше са царем и папом у саборну цркву светих Апостола, сатворише свеноћно бденије, молећи Христа Бога да им сам покаже угодника свог. А кад освану петак, свети Алексије човек Божји разлучи се од тела свог, и отиде ка Господу. И би глас у цркви из олтару, као и први пут, који говораше: Човека Божјег тражите у Јевтимијановом дому. А цар, обраћајући се Јевтимијану, рече му: Имајући у дому свом такву благодат, зашто нам ниси казао? Јевтимијан одговори цару: Тако ми Господа Бога, ја ништа о томе не знам. – И призвавши најстаријег слугу свог, упита га: Знаш ли ти некога од дружине твоје који има неку врлину и угађа Богу? Овај одговори: Тако ми Бога, не знам, јер су сви туђи врлинама и живе небогоугодно.

И пођоше сами цар и папа, да у Јевтимијановом дому потраже човека Божја. Јевтимијан пожури испред њих, намести у својој палати престоле цару и папи, и другим кнезовима, и изађе им у сусрет са свећама и кадионицама. А супруга Јевтимијанова, која у својој соби туговаше, чувши метеж и грају у дворишту и палатама,

⁵¹* То је био папа Инокентије I (402-417. год.).

упита: Шта је то? – А кад сазнаде да су цар и патријарх дошли, и због чега су дошли, она се чуђаше. Исто тако и невеста, налазећи се на чардаку, виде цара и папу где са мноштвом народа долазе, чуђаше се, и питаше се: Шта ово има да значи?

А кад цар, папа и кнезови седоше, и настаде тајац, тада онај слуга што је прислуживао светом Алексију, рече Јевтимијану: Господине мој, није ли човек Божји онај просјак кога си мени поверио? Видим велика и дивна дела његова: пости се сваки дан, ретко кад касно увече узме хлеба и воде, а ноћи проводи у молитви без сна. Но и неки наши момци му пакости чине, шамарају га, вуку за косу, поливају помијама, а он све то са радошћу и великом кротошћу подноси.

Чувши то, Јевтимијан одмах похита у просјакову кућицу, викну га трипут кроз прозорче, али не доби одговора. Тада уђе унутра и нађе човека Божја где благољепно лежи мртав, лице му беше покривено, у десној руци је држао пресавијену хартију. А када му откри лице, оно сијаше благодаћу као лице анђела. И хтеде да му хартију узме из руке и види шта је написано на њој, али је не могаде извући, пошто ју је рука чврсто држала. Онда се хитно врати к цару и папи, и рече им: Нађох кога тражимо, али је већ умро, и хартију држи у руци и не даје ми је. Тада цар и патријарх наредише да се направи скупоцен одар и дивно постављен. И изнесоше из одаје свето тело човека Божјег, и чесно га положише на спремљени одар. Затим цар и патријарх преклонише колена, целиваше свете мошти, и са сузама му се обратише као живоме: Молимо те, слуго Христов, дај нам ову хартију, да видимо шта је написано на њој, да бисмо сазнали ко си. – И рука отпусти хартију цару и папи. Они је узеше, и пружише је Аецију, библиотекару велике цркве. И кад настаде потпуна тишина, стаде библиотекар громко читати ту хартију. А кад дође до оног места где се говори о родитељима и о невести, и о прстењу и појасу што Алексије беше дао невести својој у ложници, познаде Јевтимијан Алексија сина свог, паде му на груди, и грлећи га и љубећи са сузама нарицаше: О страхоте за мене, чедо моје премило! зашто си нам приредио ово? зашто си нас толико уцвелио? Авај мени, чедо моје, ти си толико година провео у дому, и гледао родитељске патње, а ниси нам открио себе, нити утешио старост

нашу у горкој тузи која нас је због тебе притискивала! О тешко мени, сине мој жељени, љубави моја, утехо душе моје! шта сада да чиним? Да ли да твоју смрт оплакујем, или да ликујем што сам те нашао. – И ридаше Јевтимијан неутешно, чупајући своје седе косе.

А супруга његова Аглаида, чувши ридање мужевљево, и сазнавши да је онај просјак – син њен Алексије, отвори врата добровољног затвора свог, и полете чупајући своје расплетене власи. И раздравши хаљине своје, она преклињаше народ, који се беше слегао, да јој начини пут: Дајте ми пут, дајте, да видим мило чедо своје, да загрлим јединца свог! – И притрчавши, паде на чесно тело сина свог, грљаше га и љубљаше, и нарицаше: Куку мени, господине мој! куку мени, чедо моје слатко! што си то урадио? зашто си толико јада души нашој задао? Куку мени, светлости очију мојих! Како те не распознасмо кад си толико година живео с нама? како се ниси сажалио слушајући стално наша горка кукања за тобом, и ниси нам се казао?

Тако исто и невеста, која је тридесет и четири године провела без женика, носећи црнину, паде на свете мошти, лијући силне сузе и топећи њима чесно тело драгог свог; и с великом љубављу га целиваше, и горко и неутешно ридаше: Авај мени! тешко мени! куку мени! – и друге дирљиве речи говораше тако, да све расплака и разрида, и сви плакаху заједно са родитељима и невестом.

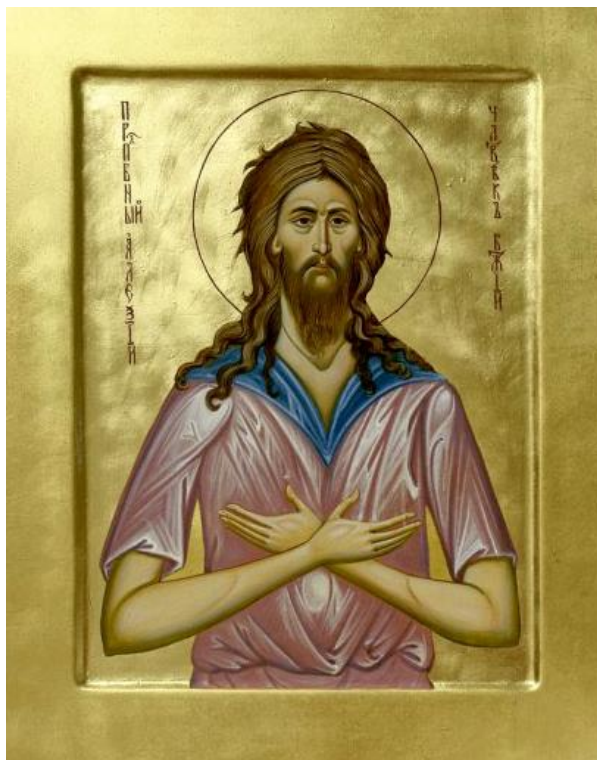
Затим цар и папа наредише да се одар са чесним телом човека Божјег носи и постави у средини града, како би га сви видели и дотакли га се. И говораху народу: Ето нађосмо кога тражаше вера ваша! – И слеже се цео Рим, и сви се дотицаху светитеља целивајући свете мошти његове. И који год беху болесни, сви се исцељиваху: слепи прогледаху, губави се очишћаваху, ђаволи се из људи изгоњаху, и ма каква болест и недуг да беху на људима, свима се даваше потпуно исцељење од целебних моштију угодника Божјег.

Цар и патријарх, видевши таква чудеса, сами узеше одар и понеше у цркву, да би се осветили од додира светог тела. А родитељи и невеста иђаху за одром плачући. Но тако много беше народа који се хтео коснути чесног тела светитељевог, да је од тискања и навале било немогуће носити одар. Стога цар нареди да

се међу народ баца златан и сребрн новац, како би се људи одбили од одра и дали пут до цркве. Али нико и не обрати пажњу на злато и сребро, јер сваки жуђаше да види човека Божијег, и да га се додирне и целива.

Папа онда стаде саветовати народ да се одбије, обећавајући да свете мошти неће одмах сахрањивати, него ће чекати док их сви не целивају и не косну их се. И једва се народ даде усаветовати, те се одбише мало, и свете мошти бише донесене у велику цркву. И оставише их недељу дана несахрањене, како би им се сваки који жели поклонио и коснуо их се. А родитељи и невеста целе те недеље остадоше поред чесних моштију плачући. Цар пак нареди да се начини ковчег од мермера и смарагда, и украси златом. И у њега положише човека Божијег. И одмах истече из светих моштију благоухано миро, и испуни ковчег. И помазиваху се сви тим миром ради исцељења од сваковрсних недуга. И светом Алексију човеку Божијем приредише чесну сахрану, славећи Бога.

Свети Алексије се престави седамнаестог марта 411. године, за царовања Хонорија у Риму а Теодосија Млађег у Цариграду, док над свима влада Господ наш Исус Христос, са Оцем и Светим Духом, коме слава вавек. **Амин.**

✱ ПОСЛЫ СЕРБАДЫА ДРЕ ГОДА ЕА БЛАПРАДЪ. © ПОСН СРЕДАК 2023. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✱